

**Arany-,
Gyémánt-,
Vas-, Rubin- és
Platinadiplomások
2025**

Vegyésszmérnöki és Biomérnöki Kar

Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem

Készült a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Központi Tanulmányi Hivatalának Oklevél Csoportja gondozásában, 100 példányban.

A kitüntetettek életútját csak fő vonalakban ismertettük. Ehhez azokat az adatokat használtuk fel, amelyek a karokhoz benyújtott kérelmekben szerepeltek.

A kéziratot zártuk: 2025. április 30-án

Összeállította: Szentpéteri Éva

Kiadványtervező: Rumi Tamás

ISSN 2063-3459

Tartalomjegyzék

Vegyészmérnöki és Biomérnöki Kar – 7

BME értékmegőrző tevékenységek – 93

Tisztelt Kitüntetett Kollégáim!

Már évek óta kedves hagyomány egyetemünkön a jubileumi díszoklevelek adományozása egykori hallgatóinknak. Az arany-, gyémánt- és vas-oklevelek mellett egy, az olvasó kezében lévő könyvhöz hasonló kis kötetet is átnyújtunk volt hallgatóinknak.

A 2025. évben is szívesen követjük ezt a hagyományt. Az egykori hallgatók által küldött szakmai életrajzok feldolgozásával összeállítottuk a karunkon 50, 60, 65 évvel ezelőtt mérnöki oklevelet szerzett hallgatók életútját, munkásságát bemutatni hivatott könyvet.

A könyvet hivatásuk szolgálatában eltöltött sok éves, eredményes munkájuk, életművük elismeréseként kívánjuk átadni. A kötet lapjain keresztül jubileumi diplomázóink visszapilanthatnak a múltba, újra találkozhatnak a régi évfolyamtársakkal és életre kelnek a közös emlékek is.

Az Egyetem Szenátusa 2025-ben 4 Vas-, 22 Gyémánt-, 58 Arany- Vegyész-mérnöki Díszoklevél adományozásáról döntött. A kötetben a kitüntetettek szakmai életrajzait oklevélfajták szerint csoportosítottuk.

Az, hogy a 2025. évben 84 egykori hallgatónk nyújtotta be szakmai életrajzát és kérte jubileumi díszoklevél adományozását, bizonyítékul szolgál arra, hogy mindannyiuk szívében máig helye van a Műegyetemnek és a Vegyész-mérnöki Karnak. Mindannyian örömmel emlékeznek vissza a régi falak között eltöltött egyetemi évekre, egykori évfolyamtársaikra, tanáraikra. A Műegyetemhez való kötődésüket szintén bizonyítja, hogy a szakmai életrajzok olvasása közben nem egy esetben találkoztunk oly sorokkal, amelyek a régi egyetemi emlékeket idézik fel, a hála és a szeretet érzését fejezik ki egykori oktatóik iránt, akik segítették pályafutásuk elindítását, szakmai ismeretekkel, valamint szellemi és emberi értékekkel gazdagították emberi lényüket.

Egyetemünk története 243 évvel ezelőtt, 1782. augusztus 30-án indult azzal a II. József által aláírt alapító levéllel, amelynek alapján létrejött az Institutum Geometrico-Hydrotechnikum, az első polgári mérnökképző intézet Európában. A közel két és fél évszázad alatt az egyetem hosszú utat járt be, s ezen belül jelentős útszakaszt tettek meg a 2025-ben jubiláló diplomázóink is. Az egyetem neve, szervezete a 243 év alatt többször

változott, de a cél ugyanaz maradt: a képzésben ötvözni a magas szintű elméleti megalapozottságot és a gyakorlati ismeretek oktatását, hogy intézményünk nemzetközi szinten jelentős műszaki, természet- és gazdaságtudományi oktató-kutató központ legyen. Arra törekedtünk és törekszünk, hogy a változások az értékek megtartását és továbbfejlesztését, legjobb hagyományaink megőrzését szolgálják.

Ha visszatekintünk az elmúlt évtizedekre, akkor az élet számos területén, legyen az a vegyipar, a gyógyszeripar, a könnyűipar, vagy éppen az élelmiszergyártás, számtalan dolog jubileumi diplomázóink keze nyomát dicséri. Ezen felül a megjelent cikkek, szakkönyvek, a megtartott előadások, a megrendezett kiállítások és számos új módszer kidolgozása mind sikeres, eredményes munkásságuk, hivatásszeretetük bizonyítéka, amelyekre büszkék vagyunk.

.

Tisztelt Kitüntetettek!

Őszintén reméljük, hogy jelenlegi és jövőbeni hallgatóink is az Önök nyomdokaiba lépnek és munkásságukkal, tevékenységükkel hasonlóképpen öregbítik egyetemünk hírnevét, mint azt Önök is tették. Ezzel a kötettel szeretnénk emléket hagyni alkotó tevékenységükről a jövő nemzedékének és megköszönni, hogy hűek maradtak a Műegyetemhez.

Az Egyetem Szenátusa, valamint a Vegyészmérnöki- és Biomérnöki Kar nevében tisztelettel köszönti Önöket,

Budapest, 2025. május

.

Dr. Szarka András

dékán

Vegyészmérnöki és Biomérnöki Kar

2025-ben jubilálók betűrendben

Vegyésszmérnöki és Biomérnöki Kar

Vasdiploma

- 10 Dr. Czvikovszky Tibor
- 11 Dr. Farkas Ferenc
- 12 Dr. Klatsmányi Piroska
(Dr. Gábor Tamásné)
- 13 Pongó László

Gyémántdiploma

- 14 Bolgár Gábor
- 15 Csóka Árpád
- 16 Gálosi György
- Goldschmidt Henrik
- 17 Kulcsár Márta (Varsányi Sándorné)
- 18 Lipták Ferenc
- 19 Máté Mihály
- 20 Mistyúrik Judit (Ilyés Sándorné)
- 21 Nemes József
- 22 Dr. Noszticius Zoltán
- 23 Dr. Pálmai György
- 24 Pauer István
- 25 Pintér Katalin
- 26 Dr. Rácz Dániel
- 27 Dr. Radnai György
- 28 Schay Zoltán
- 29 Soltész Éva (Göbölös Ottóné)
- 30 Dr. Szebeni Rudolf
- 31 Takáts Erika
- 32 Térpál Sándor
- 33 Tolner Mária
- 34 Zlatarics Mihály István

Aranydiploma

35 Abdirizak Osman Hassan
36 Andersen Endre
37 Bartáné Dr. Szalai Gizella
38 Dr. Bátori Sándor
39 Dr. Bátoriné Ruzs Katalin
40 Bellay Péter
41 Dr. Bihátsi László
42 Bodrogi Lajos
43 Czakóné Dr. Vér Klára
44 Dobay Judit
45 Dreissiger Anna
46 Ecsery Zoltán József
47 Eleftherios S. Petrou
48 Eplényi Gábor
49 Fáykiss István
50 Füleky László
51 Gál Sándor
52 Garáné Dr. Nagy Katalin
53 Gátai Katalin
54 Dr. Gavranek Éva
(Kemény Sándorné)
55 Hatházi István
56 Holló János
57 Horváth Éva
58 Horváth János
59 Dr. Jeszenszky Attila
60 Kadet Éva
61 Kálmánné Bányai Krisztina
62 Kelemen József
63 Klamár Gabriella
64 Komáromy Péter
65 Komoróczki András
66 Kővágó József
67 Kunszeri Gabriella

68 Kutas László
69 Dr. Láng Péter Tamás
70 Lellei Gábor
71 Dr. Liszt Ferenc
72 Dr. Lombosi Tibor
73 Mátyus Péter
74 Nádor Györgyi
75 Nagy Margit Terézia
76 Pátzay György
77 Petrák Judit (Kardos Judit)
78 Rostás Zoltán Attila
79 Dr. Rózsa Ágnes (Nádel Tamásné)
80 Dr. Somborné Bodola Irén
81 Szabó Mária
82 Szakács Katalin
83 Száva Magdolna
(Dr. Zsombók Györgyné)
84 Székely Anna
85 Székely Gabriella
(Sombor Andrásné)
86 Szende Judit
87 Tabajdi Gábor
88 Tabajdiné Dr. Pintér Veronika
89 Tálás Zsuzsanna
90 Dr. Váradi Gyula
91 Dr. Zsombók György

Dr. Czvikovszky Tibor

a kémia tudomány doktora, Professzor Emeritus

*1936-ban született Budapesten
Vegyésszérmőki oklevelének száma: 81/1960*

A diploma megszerzését követően a Műanyagipari Kutató Intézetben kezdte pályáját. 1963-ban a drezdai Institut für Festkörperphysik-ben dolgozott. Műszaki doktori disszertációját 1966-ban védte meg a BME-n. 1968-ban francia ösztöndíjjal a Párizsi Egyetem TTK-n (Orsay-ban) kutatott. Az ojtásos kopolimerizáció kinetikájáról írt kandidátusi disszertációját 1971-ben védte meg az MTA-n. A Nemzetközi Atomenergia Ügynökség (IAEA) szakértőjeként 1971-1974 között Venezuelában dolgozott. 1974-től 1988-ig a Műanyagipari Kutató Intézet műanyagkémiai - technológiai főosztályát vezette. 1988-ban az MTA-n megszerezte a kémia tudomány doktora fokozatot. 1989-1992 között egyik szabadalmának szerződsével az Atomic Energy of Canada Winnipeg-i laboratóriumában dolgozott. 1992-ben felkérészt kapott a BME-től, hogy a Gépészmőnik Karon hozza létre a Polimertechnika Tanszéket. Ez a tanszék ma a BME GPK egyik legeredményesebb doktori iskolája. Publikációinak száma 120 felett van, köztük több könyvfejezet és két műegyetemi tankönyv is a nevéhez fűződik. Egyetemi oktatási tapasztalatot szerzett a Caracas-i Katolikus Egyetemen, a Mexikóvárosi Nemzeti Egyetemen, Quitoban, Pekingben, Kuala Lumpurban, ill. egyéb helyeken is. Felsőfokú nyelvvizsgája van francia és spanyol nyelvből, középfokú angol, német, olasz és orosz nyelvekből. Előadó volt az MTA Mindentudás Egyetemén. Tagja és elnöke volt számos műszaki bizottságnak. Jelenleg a BME GPK Polimertechnika Tanszéken vesz részt a doktorképzésben, mint Professzor Emeritus.

2006-ban a gépészmőnik képzésért Gillemot-díjat, majd Szent-Györgyi Albert-díjat kapott. 2009-ben a Magyar Kémikusok Egyesülete Náray Szabó István Tudományos-díját kapta meg.

Az Egyetem Szenátusa 2010-ben arany, 2025-ben **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mőnik tevékenységét.

Dr. Farkas Ferenc

a kémia tudomány kandidátusa

*1937-ben született Gyarmaton
Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 44/1960*

Az egyetem befejezése után Győrben, a Graboplastnál helyezkedett el laborvezetőként, később üzemvezető, majd 1973-tól a kutatási részleg vezetője lett. 1971-ben műanyagfeldolgozó szakmérnöki oklevelet szerzett. 1974-ben elkészítette egyetemi doktori disszertációját. 1975 őszétől öt hónapos ENSZ-ösztöndíjas tanulmányúton vett részt az NSZK neves vegyipari cégeinél és kutatóintézeteiben. 1980-ban elkészítette kandidátusi disszertációját, melyet 1982-ben sikeresen megvédett. 1992-től a Soproni Egyetemen oktatott, 1995-ben habilitált doktori címet szerzett, és 1997-ben kinevezték a Soproni Egyetem magántanárának. 1971-től rendszeresen publikált. Egyéni, vagy társszerzőkkel közölt publikációinak száma meghaladja a 150-et, melyből öt könyv: Műbörgyártás (1979). A ragasztás kézikönyve (1997). A műanyagok és a környezet (2000), Műanyagipari környezetvédelmi lexikon (2001), Poliuretánok (2004). A többi publikációja rendezvényeken elhangzott előadás, vagy hazai és külföldi folyóiratokban megjelent cikk. Tevékenyen részt vett 13 szabadalom létrehozásában. Alapítótagja, majd elnöke volt a Magyar Kémikusok Egyesülete Győri Csoportjának 1985 és 1994 között. Tagja volt az MKE Műanyagipari Szakosztály országos vezetőségének (1986-1992). 1980 óta több MTA bizottságban tevékenykedett, MTA köztestületi tag, az Anyagtudományi és Technológiai Komplex Bizottság tagja.

Munkásságát több kitüntetéssel ismerték el. 1984-ben Dunántúli Analitikai Díjat, 1985-ben Ipari Formatervezés Nívódíjat, 1986-ban Kiváló Újító, 1987-ben Kiváló Feltaláló kitüntetést, 1994-ben Pfeifer Ignác Emlékérmet kapott.

Az Egyetem Szenátusa 2010-ben arany, 2020-ban gyémánt-, 2025-ben **vasdiploma** a adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Klatsmányi Piroska (Dr. Gábor Tamásné)

1937-ben született Budapesten

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 48/1960

Első és egyetlen munkahelye a BME Vegyésmérnöki Kar Általános és Analitikai Kémia Tanszéke volt. Nappali és esti tagozatos vegyésmérnök-hallgatókat tanított (szerves analitikai, ill. klasszikus és műszeres analitikai gyakorlatokat tartott). Részt vett posztgraduális képzésben; az Általános és Analitikai Kémia Tanszéken a műszeres analitika szakmérnököknek potenciometriás, spektrofotometriás, illetve a Szervetlen Kémia Tanszéken a korróziós szakmérnököknek polarográfiás-voltammetriás gyakorlatokat vezetett. Oktatóként részt vett gyógyszerészek továbbképzésében és egyéb posztgraduális képzésekben. Számos, nappali és esti tagozatos vegyésmérnök, ill. egyéb karok hallgatói számára írott jegyzet társszerzője volt. Részt vett az Analitikai Kémiai Kislexikon összeállításában és társszerzője volt az Analitikusok Kézikönyvének. Tudományos kutatómunkát folytatott különféle területeken, így az indikátor-kutatással kapcsolatos szerves preparatív munkától kezdve, szerves mikroanalitikán át, a műszeres analitikai módszerek fejlesztésében és alkalmazásában. Műszaki doktori disszertációját 1968-ban védte meg az átmeneti fémek komplexkémiái elválasztása témából. 1970-től az Elektroanalitika Csoportban dolgozott, ahol területe elsősorban az ionszelektív elektródok fejlesztése és vizsgálata volt. Számos nemzetközi és hazai konferencián, ill. közleményekben számolt be eredményeiről. Nyugdíjazása után még több évig folytatta oktatómunkáját.

Az Egyetem Szenátusa 2010-ben arany-, 2025-ben **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Pongó László

*1936-ban született Budapesten
Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 18/1960*

Már a középiskolában kialakult benne a szakmai elkötelezettség, ami az egyetemi évek alatt elhivatottsággá alakult. A diploma megszerzése után a Honvédelmi Minisztériumnál helyezkedett el, ahol a vegyvédelmi szakszolgálathoz került, laborvezető helyettesi munkakörbe. 1963-ban osztályvezetői beosztást kapott. Szakmai munkája igen szerteágazó és sokrétű volt. A vegyvédelem, a polgári védelem, a katasztrófa-elhárítás és a katonai környezetvédelem technikai és anyagi rendszereinek, feltételeinek műszaki fejlesztésében, a polgári szervezetknél (vállalatok, intézetek) zajló fejlesztések, technológiák, szállítások, minőségbiztosítási folyamatokban működött közre az általa több, mint 25 évig vezetett osztály. Ebből a munkakörből ment nyugdíjba 1991-ben. Több katonai szabályzat, szakszolgálati utasítás írásában, szerkesztésében vett részt. Főleg környezetvédelmi tárgyú, tudományos ismeretterjesztő cikkeket írt különböző aktuális folyóiratokba, lapokba (pl. Delta).

Az Egyetem Szenátusa 2010-ben arany-, 2020-ban gyémánt-, 2025-ben **vasdiploma** a pályaművelésével ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Bolgár Gábor

*1942-ben született Kolozsváron
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 33/1965*

A diploma megszerzését követően a legnagyobb hazai tűzállóanyag-gyártó vállalat (MIM) kutatólaboratóriumában helyezkedett el. Kezdetben emissziós spektográfiával foglalkozott, majd fokozatosan áttért az ún. tűzállómasszák fejlesztésére. Akkori munkájáról több cikket publikált szakmai folyóiratokban, ill. konferenciákon. 1967-1969 között a BME-n műszeres analízis szakmérnöki oklevelet szerzett. 1971-től a Kohászati Gyárépítő Vállalatnál dolgozott több, mint 25 évig. A cég jórészt a hazai vaskohászat kemencéinek felújításával, valamint a legkülönbözőbb típusú ipari kemencék gyártásával és exportjával foglalkozott (pl. acélolvasztó villamos ívkemencékkel). Fejlesztőmérnökként, majd műszaki tanácsadóként ezen berendezések tűzálló falazatának tartósság-növelésével, valamint energia-felhasználásának csökkentésével foglalkozott. Részt vett több a magyar iparban akkor még alig ismert újszerű tűzálló anyag bevezetésében, köztük a kerámiai szálanyagokban, amelyekkel az ipari kemencék energiaigényének csökkentésén kívül, a kemencék konstrukcióját is jelentős mértékben egyszerűsíteni lehetett. Ezzel kapcsolatos munkájáról több publikációja jelent meg. Több cikkben foglalkozott a világ acéliparában az 1960-as évektől felgyorsult technológiai és földrajzi változásokkal, amelyekkel a hazai kohászat sajnos képtelen volt lépést tartani és ez többek között az elmúlt 20 év során 3 nagy múltú kohászati üzem megszűnéséhez és - részben ennek is köszönhetően munkaadója, - a KGYV felszámolásához vezetett.

Az Egyetem Szenátusa 2015-ben arany, 2025-ben **gyémántdiploma** adományozásával ismerete el értékes mérnöki tevékenységét.

Csóka Árpád

1941-ben született Budapesten
Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 36/1965

A diploma megszerzése után a Biogal Gyógyszergyárnál helyezkedett el gyakornokként. 1966-tól 1989-ig a Reanal Finomvegyszergyárban Biokémia üzemvezető volt. Főbb feladata enzimek, nukleotidok, cukorfoszfátok előállítása volt preperatív és bioszintetikus úton, valamint új termékek előállításának kidolgozása kutatóintézetekkel együttműködve (MTA Enzimológiai Intézet, DOTE, JATE, MTA Szegedi Biológiai Központ), ill. belső fejlesztéssel. Saját szabadalmak alapján új termékek előállításának kidolgozása, vagy régi termékek előállítási folyamatának racionalizálása (ipari kataláz, peroxidáz, foszfoenolpiroszólósav, L-5 hidroxitriptofán). 1989-től 1996-ig a Káró textilfestő és filmnyomó GMK cégtulajdonosa, vezetője volt. 50 éve versenybridzsel (nemzetközi versenyeken több első helyezést ért el), 50 éve űzi a vízisportokat (evezés, kajak), 25 éve kertépítéssel foglalkozik.

Az Egyetem Szenátusa 2015-ben arany-, 2025-ben **gyémántdiploma** adományozásával ismer-te el értékes mérnöki tevékenységét.

Gálosi György

1941-ben született Budapesten

Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 79/1965

1964-ben, Kazincbarcikán, a BVK Központi Kutató Laboratóriumában volt egyetemi gyakorlata és diplomamunkáját is ott készítette. 1965-1985 között a BVK-ban dolgozott. Gyakorlati idejét az akkor próbaüzemelő Kaprolaktám Gyáregységben töltötte. 1967-ben a BVK Technológiai Fejlesztési Osztály csoportvezetője lett. Munkatársaival a PVC-gyártás intenzifikálásával, a műanyag-feldolgozás továbbfejlesztésével, a poliamid-gyártás megvalósításával, kísérleti üzem létesítésével foglalkoztak. 1969-ben fél éves tanulmányúton volt a Jereváni Polivinilacetát Gyárban, melynek nyomán kidolgozták a hazai PVC kopolimer-gyártás alapjait. 1971-ben a Kaprolaktám Gyáregységhez került vissza üzemvezető és gyáregységvezető-helyettes beosztásba. 1976-ban a BVK bekapcsolódott az Országos Intermedier és Növényvédőszer programba. Ezen munkák irányítására létesítményi főmérnöknek nevezték ki. 1979-től a BVK kirendeltségét vezette 1985 végéig. Több szakkikk szerzője, társszerzője volt és több előadást tartott a Magyar Kémikusok Egyesülete (MKE) rendezvényein. 1977-ben elvégezte a BME Gazdasági mérnök szakát. 1983-ban pályázat útján az MTESZ MKE-hez került, ahol ügyvezető igazgatóként dolgozott 2002-ig, nyugdíjba vonulásáig. Itt feladatai közé tartozott az MKE szakosztályai, területi és üzemi szervezetei munkájának koordinálása, működési feltételeinek biztosítása, hazai és nemzetközi konferenciák szervezése. Kiadója volt az MKE lapjainak, és részt vett több szakkönyv és kiadvány szerkesztésében, megjelentetésében, valamint több mint kétszáz megbízásos munka lebonyolításában. Tevékenysége során több új szakosztály alakult a Magyar Kémikusok Egyesületében. Nyugdíjba vonulása után is részt vett több szakosztály munkájában és az MKE alapításának (1907) 100 éves jubileumával kapcsolatos munkálatokban.

Az Egyetem Szenátusa 2015-ben arany-, 2025-ben **gyémántdiploma** adományozásával ismerete el értékes mérnöki tevékenységét.

Kulcsár Márta (Varsányi Sándorné)

*1941-ben született Budapesten
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 51/1965*

A diploma megszerzése után a Kőbányai Sörgyárban dolgozott 1985-ig, kezdetben három évig üzemmérnökként, utána a Söripari Kutatóintézetben kutatómérnökként. Folytonos sör-erjesztési gyártástechnológia kifejlesztésével, sörélesztővel kapcsolatos problémák megoldási lehetőségeivel, nagy szervesanyag-tartalmú malátagyári szennyvizek tisztítási eljárásának kidolgozásával foglalkozott. Ezzel kapcsolatosan angliai tanulmányúton vett részt, ahol sör-és malátagyári, valamint kommunális szennyvízkezelési eljárásokat tanulmányozott. A maláta aszalási technológiája és rákkeltő nitrózamin tartalma közötti összefüggést vizsgálta, és a különböző technológiákkal készült maláták nitróz-amin tartalmának mennyiségi meghatározásával foglalkozott. 1979-ben környezetvédelmi szakmérnöki diplomát szerzett a BME Vegyésmérnöki Karán. 1985-1995 között a Compack Kereskedelmi Csomagoló Vállalat újonnan alakult kutatás-fejlesztési osztályának munkatársa lett. Itt a kávéval kapcsolatos technológiai kérdések és a termékfejlesztés tartozott tevékenységei közé. Kidolgozott egy, a nyerskávé minőségjavítását célzó előkezelési eljárást, amely 1987-ben közzétett, európai szolgálati szabadalom. Kidolgozott egy kávé-pótkávé keveréket, mely COFFI márkanéven kereskedelmi forgalomba került, illetve elkészített egy maláta extrakt alapú italport is (Maltika). Részt vett a Központi Kémiai Kutató Intézet munkatársai által kidolgozott receptúra szerinti vízkőoldó nagyüzemi gyártástechnológiájának kidolgozásában. Miután a Douwe Egberts cég megvásárolta a vállalatot, főleg kávéüzemi technológusként dolgozott, valamint a cég egyéb termékeivel (pl. Catch, Ambi Pur), mivel a fejlesztési osztályt megszüntették. 1996-ban nyugdíjba vonult. 1995-2004 között, eseti megbízások alapján, angol nyelvű szabadalmi iratok magyarra fordítását végezte az S, B, G & K nemzetközi Szabadalmi Iroda részére.

Az Egyetem Szenátusa 2015-ben arany-, 2025-ben **gyémántdiploma** adományozásával ismerete el értékes mérnöki tevékenységét.

Lipták Ferenc

1941-ben született Békéscsabán

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 75/1965

A diploma megszerzését követően a Tiszai Vegyi Kombinátnál helyezkedett el. Ezt követően 1973-tól a Békés megyei Növényvédő Állomáson dolgozott. 1975 és 1981 között a Békés Megyei Patyolat Vállalatnál tevékenykedett. 1981-től a Békés Megyei Tüzeléstechnikai Vállalathoz ment dolgozni. 1985–1990 között a Békés Megyei Üdítőipari Vállalat munkatársa volt. Ezt követően a FIUME Rt-hez került. 1994-től nyugdíjazásáig a Muntyán és társai Bt.-nél dolgozott.

Az Egyetem Szenátusa 2015-ben arany-, 2025-ben **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Máté Mihály

1941-ben született Bátán

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 94/1965

A diploma megszerzése után az Ercsi Cukorgyárban helyezkedett el laborvezetőként, ezt követően műszakvezetőként dolgozott. 1969-től a Magyar Hűtőipar Székesfehérvári Gyárában minőség-ellenőrzési osztályvezető volt. Ezt követően a MÉVI-nél csoportvezető, majd osztályvezető, ezt követően pedig igazgató-helyettes lett. Átszervezés folytán a Fejér Megyei Állategészségügyi és Élelmiszerellenőrző Állomás laborvezető főmérnöke volt. 1973-ban a BME-n gazdasági mérnök diplomát szerzett. 1985 és 2002 között a Heves Megyei Állategészségügyi és Élelmiszerellenőrző Állomás igazgatóhelyettes főmérnökeként végezte munkáját. Aktívan részt vett a MÉTE, az EOQMNB, az Élelmiszermérnöki Kamara társadalmi tudományos szervezetekben.

Munkája elismeréseképp megkapta a „Kiváló Munkáért” és a „MÉTE Társadalmi Munkáért” kitüntetések.

Az Egyetem Szenátusa 2015-ben arany-, 2025-ben **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Mistyúrik Judit (Ilyés Sándorné)

1942-ben született Békéscsabán

Vegyészmérnöki oklevelének száma: 133/1965

Az egyetem elvégzése után az ÁFOR Ásványolajforgalmi Vállalat központi laboratóriumában dolgozott anyagvizsgálati csoportvezetőként. 1966-tól az ÁFOR Bázistelep Szajoli Laboratóriumában volt laborvezető. Feladatát a minőség ellenőrzésével, az anyagvizsgálatokkal kapcsolatos munkák irányítása képezte. 1969-től a Szerszám- és Gépelemgyárak Békéscsabai Forgácsolószerszámgyárában, ill. (névváltozást követően) a FORCON Békéscsabai Forgácsolószerszámipari Vállalatnál lett laborvezető. Feladata a metallográfiai laboratórium vezetése, kémiai anyagvizsgálat, metallográfiai munkák, hőkezeléssel, felületkezeléssel kapcsolatos feladatok elvégzése és felügyelete lett. 1984-ben elvégezte a környezetvédelmi vezetői tanfolyamot és ettől kezdve a környezetvédelmi feladatokat is ellátta a cégnél. 1991-ben az „ELEM” Elektrokémiai Bt-hez került, ahol a galvanizáló műhelyben laboratóriumi munkák, fürdők rendszeres ellenőrzése, a hulladékgazdálkodás lett a feladata. 1992-től kezdődően egyéni vállalkozóként a Gyopáros GMK-nál a veszélyes hulladékok ártalmatlanítását végző társaság szakmai, kémiai tevékenységét koordinálta. 2007-ben nyugdíjba vonult. Ezt követően, vállalkozóként, (folyamatosan) a Forgácsolószerszámipari Vállalat jogutódjánál, a NORMON-TOOL Kft-nél, ill. a Kintek-Tooling Kft-nél környezetvédelmi feladatokat látott el 2023 januárjáig.

Az Egyetem Szenátusa 2015-ben arany-, 2025-ben **gyémántdiploma** adományozásával ismerete el értékes mérnöki tevékenységét.

Nemes József

*1940-ben született Taranyban
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 95/1965*

Ifjú munkavállalóként a kémia és a gyógyszergyártás iránti szenvedélye vezette a Chinoinba, ahol a ranglétra legaljáról indulva ismerkedett meg a gyógyszergyártás világával. Okleveles vegyésmérnökként, gyógyszer szakon, a Budapesti Műszaki Egyetem Vegyésmérnöki Karán szerezte diplomáját, majd számtalan posztgraduális szakmérnöki, illetve szakmai továbbképzésen alapozta meg, ill. bővítette szakmai felkészültségét. Közel 30 évet töltött a Chinoin Gyógyszergyárban, ahol kezdetben üzemrészleg-vezető mérnökként, üzemvezetőként, majd a vállalat felsővezetésében, a Chinoin Nagytétényi Gyáregység termelési főosztályának vezetőjeként dolgozott. A Chinoin Sanofi által történő privatizációját követően a vállalat központjában a vállalat Termelési és Kereskedelmi Koordinációs főosztályának főosztályvezetője lett. A Chinoinban töltött három évtized során közel 30 szabadalomnak és újításnak volt részese. 1993-ban megalapította saját vállalkozását, a gyógyszergyártó, fejlesztő, illetve gyógyszerforgalmazó tevékenységgel foglalkozó ExtractumPharma Zrt-t, ami mára egy közel 250 főt foglalkoztató cég. 2022-ig a Magyarországi Gyógyszergyártók Országos Szövetségének elnökségi tagja és jelenleg is a Szövetség több szakbizottságának tagja.

A hazai gyógyszeripar fejlődése érdekében tett kimagasló tevékenységének elismerésére a magyar gyógyszeripar egyik legnagyobb szakmai elismerését jelentő „Dr. Orbán István Emlékérem” kitüntetettje.

Az Egyetem Szenátusa 2015-ben arany-, 2025-ben **gyémántdiploma** adományozásával ismerteti el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Noszticius Zoltán

a kémia tudomány doktora, Professor Emeritus

*1942-ben született Budapesten
Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 74/1965*

A diploma megszerzése után, 1965-től, a BME Fizikai Kémia Tanszékén, majd a BME Fizikai Intézetében dolgozott különböző beosztásokban. 1991 óta egyetemi tanár. 1994 és 2007 között a Fizikai Intézet Kémiai Fizika Tanszék tanszékvezetője, 2012 óta Professor Emeritus. Fő oktatási feladatként mindvégig fizikával kapcsolatos tárgyakat adott elő vegyész- és biomérnököknek. Oktatómunkájáért 1993-ban elnyerte a Vegyésszmérnöki Kar Kiváló oktatója címet, 1999-ben pedig a TDK munkáért a BME egyetemi díját. Tudományos pályáját a diffúziós transzportfolyamatok kutatásával kezdte. E témakörben - nemzetközi ösztöndíjjal - a Helsinki Egyetemen fél évet töltött. Ezután érdeklődése az oszcillációs reakciók felé fordult, és e tárgykörben védte meg kandidátusi majd pedig doktori disszertációját is 1981-ben és 1989-ben Vendégprofesszorként több külföldi egyetemen kutatót és tartott előadásokat. Egyebek között 1981 és 1990 között összesen négy és fél évet töltött az USA-ban, a Texasi Egyetemen Arlingtonban és Austinban. A Marburgi Egyetem 1987 és 1998 között hét alkalommal, az Institute Nonlineaire de Nice francia kutatóintézet pedig két alkalommal hívta meg. Számos nemzetközi konferencia, valamint tudományos hálózat résztvevője és szervezője. 140 tudományos közleményére eddig több mint 2000 független hivatkozás történt. A kémiai oszcillátorok kutatása során 2006-ban fedezte fel munkatársaival együtt a nagy tisztaságú klór-dioxidnak (amely antibiotikum rezisztens baktériumokra is hat) egy új előállítási módját. Találmányukra európai és amerikai szabadalmat is kaptak. A szer gyártására 2007-ben megalapították a Solumium Kft-t.

Tudományos munkásságát 1990-ben Széchenyi-, 2005-ben Polányi-díjjal honorálták. A Solumium kifejlesztéséért 2015-ben elnyerte a Svéd Kereskedelmi Kamara Gran Prize díját.

Az Egyetem Szenátusa 2015-ben arany-, 2025-ben **gyémántdiploma** adományozásával ismerete el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Pálmai György

a kémia tudomány kandidátusa

*1942-ben született Budapesten
Vegyésszérmőki oklevelének száma: 84/1965*

Diplomája megszerzésétől a BME Kémiai Technológia Tanszékén dolgozott tanársegédként, majd adjunktus és docens beosztásban, ill. 1991-től 2006-ig tanszékvezető-helyettes volt. Műszaki doktori oklevelét (1971-ben) neutronaktivációs analitikai témában, környezettudományi és -technológiai szakirányú diplomáját a Delfti Műszaki Egyetemen (1974) szerezte. Ezt követően főleg környezetvédelmi tárgyakat oktatott a BME Vegyészérmőki és Gépészérmőki Karán, továbbá a Budapesti Közgazdaságtudományi Egyetemen. 1986-ban a levegő-szennyezettség mérés területen végzett kutatásaival a kémia tudomány kandidátusa lett. A környezetvédelem alapjai c. (társzerzőként írt) tankönyve 1985-ben a Művelődési Minisztérium nívódíját kapta, mely 2006-ig több korszerűsített kiadásban jelent meg és számos magyar egyetem használta tananyagként. Publikációinak száma meghaladja a százat, 26 magyar és 20 külföldi szabadalom feltalálója. Alapító tagja az MTA Kémiai és Környezettechnológiai Munkabizottságának. 2002-2005-ben az OTKA Kémia II. zsűri tagja. 2002-től minőség- és környezetirányítási rendszer auditori képzettséget szerzett, melynek keretében számos vállalatnál tanácsadói és szakértői feladatokat végzett. 1986 és 2012 között az FDSZ vegyészkarri titkára, 1993 és 2005 között a BME Közalkalmazotti Tanácsának alelnöke volt. 2006-tól nyugdíjas, de utána is (szerződéssel) dolgozott az egyetemen, ahol szakirányú továbbképzési előadásokat tartott a BME Vegyészérmőki és Biomérmőki Karon, valamint a Gazdaság- és Társadalomtudományi Karon, 2013-2014-ben TÁMOP pályázat résztvevője és 2014-ben újra OTKA zsűritag volt.

Munkássága elismeréseként Kiváló Munkáért kitüntetést kapott a művelődési, ill. az ipari minisztertől, Környezetünkért-díjat a környezetvédelmi minisztertől. Szakmai munkájáért a Kiváló feltaláló kitüntetés arany fokozatát kapta. Oktató munkáját Pedagógus Szolgálati Emlékéremmel, társadalmi munkáját pedi. Az egyetemért kitüntetéssel és a Fodor Lajos kari díjjal ismerték el.

Az Egyetem Szenátusa 2015-ben arany-, 2025-ben gyémánt diploma adományozásával ismertette el értékes mérmőki tevékenységét.

Pauer István

*1942-ben született Komáromban
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 55/1965*

A diploma megszerzése után a Növényolajipari és Mosószergyártó Országos Vállalatnál helyezkedett el, ahol feladatai közé tartozott a minőségellenőrzés, a gyártmányfejlesztés, a gyártásfejlesztés, a műszaki vevőszolgálat, valamint az export-import tevékenység koordinálása. 1973-tól a Mezőgazdasági és Élelmezésügyi Minisztérium Élelmiszeripari Főosztályára került, ahol több iparág vállalatainak felügyeletével volt megbízva. 1983-1984 között a Kőbányai Növényolajgyár gyárigazgatója volt. Ezt követően az Országos Tervhivatal Mezőgazdasági és Élelmiszeripari Főcsoportjánál dolgozott, ahol főbb tevékenysége az élelmiszeripari termelés, a fejlesztés tervezése volt. 1990-től az Élelmiszer-feldolgozók Országos Szövetségénél (ÉFOSZ) dolgozott. Itt feladatai közé tartoztak az élelmiszeripari a műszaki, a tudományos és a szabályozási területek, valamint a nemzetközi kooperációs feladatok és a hazai vállalati koordináció. Tagja volt a Magyar Élelmiszer-tudományi és Technológiai Egyesületnek (MÉTÉ), a Magyar Élelmiszerkönyv Bizottságnak, az Európai Unió Élelmiszeripari Szövetségei Föderációja (FoodDrinkEurope, Brüsszel) Élelmiszer- és Fogyasztópolitikai Bizottságának. Innovációs irányító, koordináló tevékenységet folytatott 2000-től a PHARE Business Support Programme (BSP) keretében, mint National Manager (Jó Higiéniai Útmutatók, Élelmiszerbiztonsági helyzet javítása), valamint 2003-tól a Spread European Safety (SPES) Nemzetközi Konzorciumban és annak Tudományos Bizottságában a magyar Élelmiszeripari Szövetség képviselőjeként. Részvétel két sikeres pályázatban az EU 6. Kutatási és Technológiai Fejlesztési keretprogramjában, egy ugyancsak sikeres pályázatban (NU-AGE projekt) az EU 7. Kutatási és Technológiai Fejlesztési és keretprogramjában, ezek magyarországi lebonyolításának szervezőjeként és irányítójaként.

Az Egyetem Szenátusa 2015-ben arany-, 2025-ben **gyémántdiploma** adományozásával ismerete el értékes mérnöki tevékenységét.

Pintér Katalin

1940-ben született Budapesten
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 107/1965

A diploma megszerzése után a Központi Fizikai Kutató Intézet Kémiai Főosztályán működő szerves laboratóriumban helyezkedett el tudományos segédmunkatársként. Feladata kezdetben szerves moderátor anyagok előállítása volt, mellyel egészen 1970-ig foglalkozott. Ezt követően átkerült a Kémiai Főosztályról a Szilárdtest Fizikai Főosztályra, ahol az akkor ott induló folyadékkristály-kutatásba kapcsolódott be. Feladata a folyadékkristályos vegyületek előállítása volt, melynek során több száz vegyületet állított elő. Közben bekapcsolódott a szerves félvezetők kutatásába, melynek során szép számmal előállított szerves félvezető anyagokat is. Közben nyelvvizsgát tett angol és orosz nyelvből, majd kinevezték tudományos munkatárssá. A folyadékkristály-kutatások során többször járt külföldön, több hónapig dolgozott Halléban, a Hallei Egyetem Szerves Kémiai Tanszékén. 1986-tól az Országos Találmányi Hivatalban (jelenlegi neve: Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala) dolgozott a Szabadalmi Főosztály Vegyipari Osztályán, majd később a Mezőgazdasági és Fajtaoltalmi Osztályán szabadalmi elbírálóként. A szakterülete elsősorban növényvédőszerre és egyéb szerves vegyületek előállítására terjedt ki. Közben letette a középfokú-, majd a felsőfokú Iparjogvédelmi Szakvizsgát és szabadalmi ügyvivői képesítést is szerzett. 2004 decemberében vonult nyugdíjba.

Az Egyetem Szenátusa 2015-ben arany-, 2025-ben **gyémántdiploma** adományozásával ismerete el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Rácz Dániel

*1940-ben született Petah-Tiqvában (Palesztina)
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 59/1965*

A diploma megszerzése után a Budapesti Szeszipari Vállalatnál (korábban: Szeszipari Országos Vállalat) helyezkedett el MEO laborvezető, technológusként, ahol a szesz- és élesztőtermékek, valamint azok nyersanyagainak minőségellenőrzési feladatait látta el. 1971-től a Baromfifeldolgozó Vállalatok Trösztje Kutatólaboratóriumában, osztályvezető-helyettesi munkakörben, a baromfifeldolgozási technológiák és a baromfitermékek minősége területén végzett kutatási feladatokat. Előhűtött és fagyasztott baromfitermékek minőségmegőrzési idejét határozta meg. 1982-2005 a Magyar Szabadalmi hivatal Gyógyszeripari osztályán dolgozott szabadalmi elbírálói, majd osztályvezető-helyettesi munkakörben. Feladatai voltak magyar és külföldi szabadalmi bejelentések (új hatóanyagok, előállítási eljárások, gyógyszerkészítmények, gyógyszer technológia, második indikáció) közzététele, vizsgálata, az eljárás lefolytatása, majd döntés az engedélyezésről. Előadó tanácsstagként, majd tanácselnökként részt vett megsemmisítési, nemleges megállapítási és leírás értelmezési kérelmek tárgyalásán és a döntésekben. Közreműködött a feladatát érintő jogszabályok, állásfoglalások, belső szabályzatok kidolgozásában. A szabadalmaztatással kapcsolatban tanácssal, felvilágosítással látta el a bejelentőket, ellenőrizte a munkatársak vizsgálatait. Közben közigazgatási szakvizsgát tett (közigazgatási vezetési ismeretek, iparjogvédelem, szabadalmi jog), valamint felsőfokú iparjogvédelmi szakvizsgát, és műszaki doktori oklevelet szerzett (élelmiszerkémia tárgykörben). Angol és német nyelvből középfokú nyelvvizsgát tett. Kiváló szakmai munkáját több díjjal is elismerték.

Az Egyetem Szenátusa 2015-ben arany-, 2025-ben **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Radnai György

*1942-ben született Budapesten
Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 83/1965*

A diploma megszerzése után, 1992-ig, a Vegyésszmérnöki Kar Vegyipari Műveletek Tanszékén dolgozott, először gyakornokként, majd tanársegédként, illetve adjunktusként. Részt vett a Tanszék oktatási és tudományos, kutatási tevékenységében. Ipari megbízásos kísérleti és tervezési munkákkal jelentős sikereket értek el a hazai vegyipari technológiák és berendezések korszerűsítése terén. Szerzőként, illetve társszerzőként közreműködött számos tudományos publikáció, egyetemi jegyzet és tankönyv elkészítésében. A tanszéken végzett munkákról előadásokat tartott több hazai és nemzetközi tudományos konferencián. 1971-ben Vegyipari Műveletekből egyetemi doktori fokozatot szerzett. 1982-1983-ban egyetemi ösztöndíjasként a Koppenhágai Műszaki Egyetem Technológiai Intézetében dolgozott. Gőz-folyadék egyensúlyi, kísérleti és számítógépes adatfeldolgozási munkákat végzett, melyekről több publikációt is közöltek. 1992-1993-ban a REANAL Gyógyszer- és Finomvegyszergyár marketing igazgatójaként részt vett a gyár termékeinek korszerűsítésében és az új marketingszemlélet bevezetésében. 1993 és 2008 között a VIRECO Kft. ügyvezető igazgatója volt. Fő tevékenységi körük az egészséges táplálkozást elősegítő növényi alapú élelmiszerek, étrendkiegészítők és gyógyhatású termékek fejlesztése, előállítása és értékesítése volt. Jelentős eredményeket értek el hazai és nemzetközi pályázati tevékenységükkel. 2008 után, nyugdíjasként is, még részt vett az egészséges táplálkozást szolgáló termékek továbbfejlesztésében.

Az Egyetem Szenátusa 2015-ben arany-, 2025-ben **gyémántdiploma** adományozásával ismer-te el értékes mérnöki tevékenységét.

Schay Zoltán

a kémia tudomány doktora, Professor Emeritus

*1942-ben született Budapesten
Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 85/1965*

A diploma megszerzését követően a Nagynyomású Kísérleti Intézet Szervetlen Kémiai Osztályán tudományos munkatársként helyezkedett el. 1973-tól az MTA IKI Katalízis Osztály tudományos főmunkatársa; 1987-től az MTA IKI Radiokémiai Osztály osztályvezetője; 1991-től az MTA IKI Felületkémiai és Katalizátorkutató Osztály tudományos főmunkatársa, majd 2002-től osztályvezetője, 2008-tól tudományos tanácsadója volt. Jelenleg a Felületkémiai és Katalizátorkutató Osztály Emeritus Professzora, valamint tudományos tanácsadóként dolgozik az MTA Izotópkutató Intézet Felületkémia és Katalizátorkutató Osztályán. Főbb kutatási területei a Nagynyomású Kísérleti Intézetben ipari benzinreformáló katalizátorok minősítése és módszer kidolgozása ipari reaktiválásukra, módszer kidolgozása egy- és kétfémes katalizátorok fémfelületének mérésére, alumínium-oxidok savas és bázikus helyeinek vizsgálata IR spektroszkópiával, kemiszorpcióval és katalitikus reakciókkal; az MTA Izotópkutató Intézetében, az MTA KK Izotóp- és Felületkémiai Intézetében és az MTA EK Felületkémiai és Katalízis laboratóriumában ultra nagyvákuumban tisztított fém fóliákon és filmekken adszorpció és katalitikus hatás vizsgálata, kétfémes katalizátorok morfológiája és katalitikus hatásuk közötti összefüggések vizsgálata a CO hidrogénezési reakcióban főként hordozós Fe-Ru és Fe-Re katalizátorokon, acetilén szelektív hidrogénezése Cu-Pd katalizátorokon, katalízis fém-üvegeken, egy- és kétfémes katalizátorok XPS vizsgálata, NO bontása Cu-ZSM-5 zeolitokon, környezetvédelmi katalízis, CO szelektív oxidációja H₂-ben (PROX), metán száraz reformálása. Számos tanulmányúton vett részt. Mintegy 115 publikáció és 23 Hirsch-index fűződik a nevéhez.

Az Egyetem Szenátusa 2015-ben arany-, 2025-ben **gyémántdiploma** adományozásával ismerete el értékes mérnöki tevékenységét.

Soltész Éva (Göbölös Ottóné)

*1942-ben született Budapesten
Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 110/1965*

A diploma megszerzését követően az EGIS Gyógyszergyárban helyezkedett el. Első munkaköre a liofilizáló üzem vezetése volt (létrehozás/megszervezés és üzemeltetés), majd oktatási osztályvezetőként (tanüzem, tanlaboratórium, felnőttképzés), végül személyügyi főosztályvezető-helyettesként folytatta tevékenységét. 1986-1994 között a Reanal Finomvegyszergyárban dolgozott humánpolitikai főosztályvezetőként (személyügy, oktatás, munkaügy). Ezt követően a MOL Rt-nél képzésfejlesztési osztályvezető (MOL szintű képzésirányítás) lett. 1999-től az APEH Oktatási Intézetnél képzésfejlesztőként dolgozott (szervezetspecifikus képzések fejlesztése). Munkaköreiben főbb feladatai voltak: képzési folyamattervezés, részvétel szakmai és vezetésfejlesztési képzések igényfelmérésében, tervezésében, a rendszerek kidolgozásában, szabályzatok készítése, készségfejlesztő képzések módszertani összeállítása, a képzési hatékonyság különböző szintű felmérésének kérdőíves kidolgozása, elemzések készítése, együttműködés külső trénercégekkel a tréningek testre szabása céljából, teljesítményértékelő rendszerek kidolgozása és működtetése. Kapcsolattartás felsőoktatási intézményekkel közös akkreditált képzések kidolgozásának koordinálása, szakmai- és diplomagyakorlatok kidolgozása, szervezése és tanulmányi pályázatok kezelése céljából. Szakmai társelnöki funkció ellátása vegyipari szakközépiskolai érettségi vizsgákon. Előadó volt szakmai tanfolyamokon és konferenciákon (OGYI, EGIS, OVK, Országos Humánpolitikai Egyesület, Közép-európai Egyetem, MOL Nyrt., APEH), publikált vezetésfejlesztés, képzéstervezés, képzések minőségbiztosítása témakörökben, szerkesztett szakmai kiadványokat. A posztgraduális végzettségeket az ELTE-n (szociológia, oktatástervezés) és az Országos Vezetőképző Központban (felsőfokú személyügyi szaktanfolyam) szerezte.

Többszörös vállalati, iparági kiváló dolgozó, valamint Miniszteri Elismerő Oklevél tulajdonosa.

Az Egyetem Szenátusa 2015-ben arany-, 2025-ben **gyémántdiploma** adományozásával ismerteti el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Szebeni Rudolf

1940-ben született Budapesten

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 111/1965

A diploma megszerzését követően a Chinoin Gyógyszer és Vegyészeti Termékek Gyára Rt-nél helyezkedett el kutató vegyésmérnökként, majd 1977-től az Orvostudományi Főosztályon termékmenedzser volt. 1980-tól a Gyógyszerismertető Osztály vezetője lett, emellett mb. klinikai osztályvezetőként is dolgozott. Számos nemzetközi és hazai előadást, továbbképzést tartott. A SOTE Gyógyszerész Karán gyógyszer-hatástani vizsgát tett. 1977-ben Műszaki doktori címet szerzett. 1990-ben a PharmaCross Kft-hez, egy gyógyszeripari tanácsadó céghez, ment dolgozni, ahol ügyvezető igazgatói pozíciót töltött be. Irányította a bér-orvos és patikálátogató hálózatot, továbbá publikációi jelentek meg az orvoslátogatás elméleti/elvi kérdéseivel kapcsolatban. Részt vett a MAGYOSZ korábbi etikai kódexének kidolgozásában, gyógyszer-törzskönyvezési munkák irányításában, dossziék ellenőrzésében, a készítmények forgalmi engedélyének megszerzésében (több, mint 100 generikum törzskönyvezésének irányítása tartozott hozzá), klinikai gyógyszervizsgálatok engedélyeztetésében. Több Magyarországon is forgalmazott gyógyszerkészítmény kifejlesztésében (Magurlit, Xavin, Tetramizol, Dentocar forte stb.) vett részt. Számos publikáció, szabadalom fűződik a nevéhez. Tagja volt a Magyarországi Gyógyszertörzskönyvezők Társaságának (MAGYOTT).

Az Egyetem Szenátusa 2015-ben arany-, 2025-ben **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Takáts Erika

*1942-ben született Budapesten
Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 34/1965*

A diploma megszerzését követően a REANAL Finomvegyszergyárban helyezkedett el csoportvezetőként, ahol biokémiai preparátumokat (enzimek, szubsztrátok) készített. 1971-től a Sugárbiológiai és Sugáregészségügyi Kutatóintézet tudományos munkatársaként szerves kémiai preparátumokkal foglalkozott. 1973-1976 között a VEGYTERV Környezetvédelmi Osztályán önálló tervezői beosztásban dolgozott. Főbb feladatai közé tartozott a környezetvédelmi berendezések, technológiai folyamatok tervezése, a kivitelezés segítése. Ezt követően a Vízgazdálkodási Intézet osztályvezető-helyettese lett. Környezetvédelmi és vízminőség-védelmi terveket készített, valamint részt vett a törvény-előkészítésben is. 1988-2009 között az E + E Kft. Környezetvédelmi és Anyaggazdálkodási Mérnöki Iroda ügyvezető igazgatója volt. Itt környezetvédelmi tanácsadással, környezetvédelmi hatástanulmányok és elemzések készítésével, EU-s pályázatok összeállításával és a megnyert pályázatok munkáinak elvégzésével foglalkozott, szoros együttműködésben az éppen regnáló szakmai főhatósággal. Aktívan részt vett a veszélyes hulladékok kezelésében és elhelyezésében, ivóvíztisztító berendezések tervezésében és telepítésében, ill. a törvényelőkészítésben is. 1985-ben geodéziai szakmérnöki oklevelet (természeti erőforrás-kutatási ágazaton), majd 1977-ben környezetvédelmi szakmérnöki oklevelet szerzett a BME-n. 1994-2003-gi a Környezetvédelmi Szolgáltatók és Gyártók Szövetségének alelnöke volt.

Az Egyetem Szenátusa 2015-ben arany-, 2025-ben **gyémántdiploma** adományozásával ismer-te el értékes mérnöki tevékenységét.

Térpál Sándor

1942-ben született Budapesten

Vegyésszmérnöki oklevelének száma: O No. 966314

1965-ben végzett a Leningrádi Cellulóz- és Papíripari Technológiai Egyetemen, kitüntetéses diplomával és magiszteri címmel. Ezt követően a Papíripari Vállalat Csepeli Papírgyárában kezdett dolgozni üzemvezetőként. 1967-1968-ban - ENSZ-ösztöndíjjal - a Manchesteri Egyetem Papír Tanszékén volt kutató. 1968-tól a Lábatlani Vékonypapírgyár építése alatt létesítmény-felelős volt, majd az elkészült, új gyár termelés-vezetője, később főmérnöke lett. 1975-ben áthelyezték a PV Dunaújvárosi Papírgyárába és megbízták az új Accuray (ABB) folyamat-irányító számítógépes rendszerek vezetésével. 1979-től a PV Kutató- és Fejlesztő Intézet tudományos osztályvezetőjeként a papír-technológiai osztályt irányította. 1983-tól 1988-ig a PV Termelési Igazgatóságán a Féltermék- és papírgyártási osztályt vezette. 1988 és 1990 között a GRANIT CSKV kereskedelmi vezetője volt. 1978-ban a BME Vegyésszmérnöki Karán környezetvédelmi szakmérnöki diplomát, 1991-ben a BKE Világgazdasági Tanszékén szakközgazdász diplomát szerzett. A papíripar privatizációja után a Dunapack Rt. fejlesztési igazgatója lett, majd vezérigazgató-helyettes volt Lábatlanban, a görög tulajdonba került Piszkei Papír Rt-nél. 1994-től az Akzo-Nobel Rt. termelési igazgatója volt nyugdíjba vonulásáig. Ezután, műszaki tanácsadóként számos projektben vett részt. Ezek közül a legjelentősebb, a HIGI Papírsoft Zrt. új Tissue papír-gyára, ahol szakmai vezető volt (a tervezéstől a papírgyártó gép indításáig). Szakkönyvek társszerzője (Papíripari Kézikönyv, Papíripari Anyag-vizsgálat, Papíripari ABC, Papíripari Szaklexikon) és rendszeresen publikált a PAPÍRIPAR című szaklapban. 1961 óta a PNYME tagja, két ciklusban elnöke is volt a papíripari szakosztálynak. Több nemzetközi konferencián tartott előadást. A KMF, majd az Óbudai Egyetem gyakran felkérte tanulmány készítésére, ill. előadónak.

Szakmai és egyesületi munkájáért Földi László-Díjat és két alkalommal Lengyel Lajos-Díjat kapott.

Az Egyetem Szenátusa 2025-ben **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Tolner Mária

*1940-ben született Budapesten
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 65/1965*

Az egyetem elvégzése után a Növényolajipari és Mosószergyártó Országos Vállalat Kőbányai Növényolaj Gyárában üzemmérnökként kezdett dolgozni. 1966-ban a gyár Minőségellenőrző Osztályának a vezetésével bízták meg. 1970-ben az országos vállalat Központi Minőségellenőrző Osztályának a vezetője lett, és ezt a feladatot 1992-ig, a vállalat privatizációjának a befejezéséig látta el. Az iparági laboratóriumi munka mellett, ezen idő alatt, megújuló gyártási technológiák bevezetésével, illetve a termékek előállításával kapcsolatos minőség-ellenőrzési követelmények kidolgozásában vett részt. Feladata volt a zöldmezős beruházásként felépülő Martfői Növényolajgyár laboratóriumának tervezésében, beüzemelésében és a minőség-biztosítási rendszerek kialakításában való részvétel is. 1971-től, az osztályvezetői beosztás mellett, a Növényolajipari Szabványbázis vezetője és a magyar Szabványügyi Hivatal „Zsírok és Olajok” szakbizottságának tagja lett. Számos termék- és vizsgálati szabványt dolgozott ki, és a szabványbázis vezetőjeként az ágazati szabványosítási munkát koordinálta. 1974-től tagja volt a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara Áruszakértői Bizottságának. A vállalat 1992-ben bekövetkezett privatizációja után az Unilever Magyarország Kft. Rákospalotai Gyárában a Minőségbiztosítási Osztály vezetőjeként dolgozott nyugállományba vonulásáig (1996). 1997 és 2004 között az Unilever Magyarország Kft. nyugdíjas szakértőjeként az új, hazai, bevezetésre kerülő import termékek OÉTI-, KERMI és ÁNTSZ engedélyeztetését végezte.

Az Egyetem Szenátusa 2015-ben arany-, 2025-ben **gyémántdiploma** adományozásával ismerete el értékes mérnöki tevékenységét.

Zlatarics Mihály István

1942-ben született Budapesten

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 72/1965

Diplomáját a Műanyag-, és Gumiipari szakirányon szerezte. 1965-től a Budapesti Palma Gumigyárban (később: Budapesti Campingárugyár) dolgozott, mely kezdetben a trösztösített Országos Gumiipari Vállalat, majd később a Taurus Gumiipari Vállalat tagja lett. 1965 és 1968 között camping-, majd prés cikkek-technológus volt. 1968-1969-ben keverőüzem vezetőhelyettesként, 1969-1971-ben PVC üzemvezető-helyettesként, 1971-től 1974-ig PVC üzem-vezetőként, majd az 1974-1977 közötti időszakban műszaki vegyes üzem-vezetőként dolgozott. Az 1977-1979 közötti időszakban egyidejűleg volt a műszaki vegyes üzem és a camping üzem vezetője. 1979 és 1983 között, a campingtermékek budapesti gyártásának megszüntetése után, ismét a műszaki vegyes üzem vezetője lett, mely időszak alatt több új termék beüzemesítése és folyamatos gyártása történt. 1983-tól 1987-ig a Kerepesi úti kihelyezett gyárrésztleg vezetése volt a feladata (pl. ékszerek, gumikesztyűk gyártásával foglalkoztak.). 1987-1988-ban a Lenhossék utcai telep vezetését és a gyáregységhez tartozó hét üzem termelésvezetését bízták rá, ahol keverékkészítés, prés- és vegyes műszaki cikkek, gumiabroncs-huzalkarikák, vizes diszperziós ragasztók, gyűrűs légrugók, ékszerek és gumikesztyűk gyártása volt a fő feladatuk. 1988-tól 1990-ig a Taurus G.V. termelési vezérigazgató-helyettes műszaki titkára, titkárságvezető volt. 1990-től (saját kérésre) az autóipari-, prés-, extrudált- és műszaki gumicikkeket gyártó, szintén a Taurus G.V.-hez tartozó TAURIL Gumigyártó és Kereskedelmi Kft. (korábbi nevén Taurus Műszaki Gumigyár) telephelyére került, ahol keverőüzem-vezető, majd anyaggazdálkodási osztályvezető, később a gyár 1995-ös privatizációja után anyaggazdálkodási- és beszerzési főmunkatárs volt. 1997-ben sikeresen elvégezte az Ipari- és Kereskedelmi Minisztérium „PHARE-EU” által támogatott vezetői képzési programját. 1997-98-ban az „SAP” számítógépes rendszer bevezetésében és az „ISO-TS” minőségbiztosítási rendszer kialakításában vett részt. Angol és német nyelvből nyelvvizsgával rendelkezik. 2002-ben nyugdíjba vonult, de továbbra is teljes munkaidőben dolgozott 2012-ig.

Az Egyetem Szenátusa 2015-ben arany-, 2025-ben **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Abdirizak Osman Hassan

1949-ben született a Bari régióban (Bosaso, Szomália)

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 55/1975

A diploma megszerzése után a Chinoin Gyógyszergyárban dolgozva szerzett PhD fokozatot 1977-ben. Akadémiai karrierje a Szomáli Nemzeti Egyetemen kezdődött, ahol 1977 és 1990 között tanított. Oktatott tantárgyak: Szerves Kémia, Vegyésmérnöki Tudományok, Ipari Kémia és Szerves Szintézis. Kulcsszerepet játszott nemzetközi egyetemekkel és kutatóintézetekkel való partnerkapcsolatok kialakításában. A Szomáliai Nemzeti Egyetemen 1978 és 1985 között az Ipari Kémiai Kar dékánjaként irányította az akadémiai, adminisztratív és pénzügyi tevékenységet. 1978-tól 1990-ig az Ipari Kémiai Tanszék vezetője is volt. 1985 és 1989 között a Szomáliai-Olasz Együttműködési és Segélyezési Programok elnökeként kulcsfontosságú infrastrukturális projekteket irányított (utak, kikötők, repülőterek és társadalmi létesítmények, vágóhidak és vízkutak építése). Kiemelkedő munkája volt a Giohar Cukorgyár modernizálása. Politikai pályafutása 1987-ben kezdődött, amikor a Szomáliai Külügyminisztérium helyettes államtitkárává nevezték ki. 2006-ban a Tervezésért és Nemzetközi Fejlesztési Együttműködésért Felelős Miniszter lett, majd 2007 és 2010 között Postai és Távközlési Miniszter volt. 2004 és 2007 között a Szövetségi Parlament Népképviselői Házának tagjaként aktívan részt vett a Szomália újjáépítéséhez szükséges törvények és politikai stratégia kidolgozásában. 2008 és 2011 között továbbra is dolgozott a Parlamentben, ahol kulcsszerepet játszott a közszolgáltatások és kormányzati reformok támogatásában. 2012-ben tagja lett a Szomáliai Szövetségi Parlament Szenátusának. Munkája hozzájárult az ország alkotmányreformjához. 2021 és 2024 között a Demokratizálásért és Jó Kormányzásért Felelős Szenior Tanácsadóként dolgozott.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Andersen Endre

1950-ben született Budapesten

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 73/1975

Az egyetemet a kar műanyag ágazatán végezte, mely témakörhöz egész életében hű maradt. Diplomaszerezés után egy szövetkezetnél helyezkedett el, de a próbaidő utolsó napján fel is mondott és a Műanyagipari Kutatóintézet dolgozója lett. Itt kezdetben a Csomagolóstechnika csoporton belül az extrúzióval készülő csomagolások (lemez, fólia, palack) fejlesztésén dolgozott, majd a felhasznált anyagok mechanikai és roncsolásmentes ultrahangos vizsgálatát végezte. 1990-től a Tiszai Vegyi Kombinát budapesti fejlesztőcsoportjában technológiai mérnök lett, ahol fő tevékenységi köre továbbra is az extrudálással készült anyagok fejlesztése volt. Ennek eredményeit a külső partnerek gyártástechnológiai paramétereinek beállítása során hasznosította. Angol nyelvtudása révén a marketing munkába is bekapcsolódott, melynek során gyártástechnológiai kérdésekkel foglalkozott. 1993-ban visszakerült az időközben Kft-vé alakult Műanyagipari Kutatóintézethez, ahol a feldolgozástechnikai részleg, valamint a mechanikai vizsgálatokat végző csoport munkáját irányította. Ezt követően az akkreditált Műanyagipari Vizsgálólaboratórium vezetőjének helyettese lett, ahol a próbatestek gyártását végző technikum és a mechanikai vizsgálatokat végző laboratórium munkáját vezette. Egy rövid magánvállalkozói időszak után a Bay Zoltán Alapítvány Polimer Osztályához került. Itt a technikumban lévő gépeken különböző adalékanyagokkal töltött műanyagok fejlesztését, minták, próbatestek gyártását és vizsgálatát végezte, melyek egy része ipari felhasználásba is került. Innen ment nyugdíjba 2013-ban.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Bartáné Dr. Szalai Gizella

a kémia tudomány kandidátusa

*1951-ben született Sajószentpéteren
Vegyésszmérnöki oklevének száma: 68/1975*

Egyetemi tanulmányai befejeztével - 1975 és 1979 között - a BME Szerves Kémiai Tanszékén kezdett el dolgozni a Chinoin Rt. doktoranduszaként. A tanszék kutatási programjába már 1974-ben bekapcsolódott, Dr. Fetter József mentorálásával. 1979 és 1982 között az MTA Alkaloidkémiai Tanszéki kutatócsoport ösztöndíjas aspiránsa volt, Dr. Lempert Károly akadémikus vezetésével. „Oldószeres és adalékanyagok hatása a kinazolinió-amidátok fotokémiai viselkedésére” című kandidátusi disszertációját 1986-ban védte meg. Részt vett a tanszék oktatói tevékenységében is. 1982. szeptembertől a Kőbányai Gyógyszerárugyárban (ma Richter Gedeon Vegyészeti Gyár Nyrt.) kezdett el dolgozni kémiai kutatóként, különböző szervezeti egységekhez tartozva. 2014-ben vonult nyugdíjba. A cég kutatási profiljához kapcsolódva, elsősorban heterociklusos vegyületek szintézisével foglalkozott. Több új gyógyszerjelölt molekula felfedező kutatásában működött közre az alapötlettől a vezérmolekula klinikai kipróbálásáig történő fejlesztésében. Eredményes tevékenységét a cég „vezető munkatárs” cím használatával ismerte el. Elősegítette több vegyésztechnikus, vegyésszmérnök és gyógyszerész-jelölt eredményes szakmai gyakorlatának elvégzését. Felkéréseket kapott diplomamunkák és doktori disszertációk bírálatára és bizottságokban való közreműködésre.

2005-ben megkapta a Kisfaludy Alapítványtól a legjobb tudományos cikkért járó díjat.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Bátori Sándor

a kémia tudomány kandidátusa, címzetes egyetemi tanár

1950-ben született Prügyön

Vegyésszmérnöki oklevél száma: 57/1975

A diploma megszerzését követően az MTA Központi Kémiai Kutatóintézetében (MTA KKKI) kezdett dolgozni disszertánsként. Az egyetemi doktori fokozat megszerzése után, 1982-től az MTA KKKI-ban folytatta kutatómunkáját tudományos munkatársként, majd főmunkatársként. 1992-ben a Magyar Tudományos Akadémia Kémiai tudományok kandidátusa fokozatot nyerte el. Ettől az évtől kezdve a Sanofi Zrt-nél (korábban: Chinoin) folytatta gyógyszerkutatási tevékenységét a Felfedező Kutatás Gyógyszerkémiai laborvezetőjeként. Vezetése alatt a kutatólabor 4 fejlesztési vegyület kiválasztásához járult hozzá. Ezek közül egy gyógyszerjelölt klinikai Fázis 1 vizsgálata történt meg. Nyugdíjazása után, 2011-től 8 hónapig volt az AMRI Hungary Gyógyszerkémiai Osztályvezetője. 2012-től kezdve több originális gyógyszerfejlesztési programban projekt koordinátorként, ill. szakmai tanácsadóként vett részt. Ezek közül három gyógyszerjelöltnek történt meg a sikeres klinikai Fázis 1 vizsgálata. Közülük az egyiknek 2025. februárjában megkezdődött a Fázis 2 vizsgálata. 2012. óta - egy korábbi munkatársával közösen - tart kurzust a BME Szerveskémia és Technológia Tanszéken „Gyógyszeripari fejlesztés” témakörben. Tudományos eredményeiből 32 publikáció és 2 könyvfejezet jelent meg, feltalálóként szerepel 30 szabadalomban.

Az Akadémián végzett eredményes tevékenységéért 1981-ben az MTA Fiatal kutató-díjban, 1984-ben pedig az MTA KKKI Fiatal kutató-díjban részesült. Munkásságát a Chinoin 2003-ban Wolf Emil díjjal ismerte el. 2011-ben a Budapesti Műszaki Egyetemtől címzetes egyetemi tanár címet kapott. 2022-ben Zemplén Géza-fődíjban részesült.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Bátoriné Rusz Katalin

1952-ben született Budapesten
Vegyésmérnöki oklevél száma: 65/1975

A diploma megszerzését követően a Medimpex Gyógyszer Nagykereskedelmi Rt.-nél dolgozott üzletkötőként. Gyermekai születése után, 1980-tól a Csepel Művek Vas- és Acélöntödéjében kutatómérnökként, később a kutatás-fejlesztési csoport vezetőjeként dolgozott és részt vett az öntészeti formázó anyagok és tűzálló bevonatok fejlesztésén, az alkalmazástechnológiák kidolgozásán. 1987-től a vállalat minőségellenőrző laborjának vezetését látta el egy évig, majd 1989-től a kutatói fejlesztési tevékenység mellett környezetvédelmi megbízottként is dolgozott. Szakmai fejlődése érdekében 1994-től elvégezte a Budapesti Műszaki Egyetem Vegyésmérnöki Karának környezetvédelmi szakmérnök szakát, ahol 1996-ban környezetvédelmi szakmérnök diplomát szerzett. 1995-től a Chinoin Rt. Növényvédőszer üzletág (1999-től önálló vállalként az Agro-Chemie Kft., és jogutódjai: a Centrál Pharma Kft., Soneas Kft.) környezetvédelmi munkatársa, 1999-től környezetvédelmi vezetője volt, majd 2001-től a vállalat Hatósági Ügyek osztályvezetőjeként dolgozott nyugdíjba vonulásáig (2015). A Hatósági ügyek osztályvezetőjeként irányította a vállalat környezetvédelmi feladatait, ezen belül pedig kiemelten foglalkozott a tervezett szennyvíztisztító technológia kiválasztásával. Felügyelte a munka- és tűzvédelmi területet, a veszélyes anyagokkal folytatott tevékenységeket és a foglalkozás-egészségügyet. Nyugdíjba vonulása után környezetvédelmi, valamint veszélyes anyagokkal folytatott tevékenységek szakértőjeként, ill. műszaki tanácsadóként dolgozott.

Eredményes újtói tevékenységéért 1983-ban az Ipari Minisztérium „Kiváló Újtó” kitüntetésének ezüst fokozatát kapta.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Bellay Péter

1950-ben született Budapesten

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 95/1975

1975 és 1978 között a BME Vegyésmérnöki Kar Fizikai-Kémia Tanszéken oktató-kutatóként dolgozott, ahol biológiai vérminták nyomelem-tartalmának kémiai elválasztást követő neutronaktivációs analízissel történő meghatározásával foglalkozott. Ezt követően, 1978 és 1980 között az Általános Kémia Tanszéken szintén oktatás-kutatási területen tevékenykedett. Fő kutatási tevékenységi területe: a fémgőzök magas hőmérsékletű grafitoszlopon történő chromatográfiás lehetőségének vizsgálata volt. 1980-tól 1989-ig Mitsui Bussan Kaisha cégnél mérnök üzletkötő volt. 1983-tól napjainkig az Elméleti és Műszaki Mérnöki Iroda Kft-nél (EMMI) vállalkozóként dolgozik.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Bihátsi László

*1950-ben született Szombathelyen
Vegyésmérnöki oklevélének száma 17/1975*

Pályafutását 1975-ben kezdte a Budapesti Műszaki Egyetem Szervetlen Kémia Tanszékén, ahol oktatói és tudományos munkát végzett 35 éven keresztül. Részt vett mind az elméleti, mind a gyakorlati képzésben, főként az első éves hallgatókkal foglalkozott. Ezen kívül a Mérnöktovábbképző Intézet szervezésében, a Korróziós Szakmérnökképzésben is tevékenkedett. 2010-ben nyugállományba vonult, de további 10 évig - részidőben - visszajárt oktatni és laborgyakorlatokat vezetni. 1981-ben műszaki doktori címet szerzett a Műszaki Egyetem Vegyésmérnöki Karán. Tudományos tevékenysége során 45 publikációban vett rész társszerzőként, valamint számos előadást tartott hazai és nemzetközi konferenciánkon. Három szabdalom fűződik a nevéhez, melyek közül kettőt megvalósítottak.

Kiváló tudományos és oktatói, pedagógiai munkájának elismeréseként 2010-ben megkapta a Görög Jenő-díjat. Jelentősen hozzájárult a vegyésmérnöki tudományok fejlődéséhez és a jövő szakembereinek képzéséhez, munkássága nyomán számos mérnök vált szakmájában elismertté.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Bodrogi Lajos

1945-ben született Alagon

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 3/1975

1964-ben érettségizett a Petrik Lajos Vegyipari Technikumban. Az érettségi után 1964-től 1988-ig a Semmelweis Orvostudományi Egyetem I. sz. Belgyógyászati Klinikájának Endokrinológiai Laboratóriumában dolgozott, mint vegyésztechnikus, majd 1969-től ugyanott a Klinikai Farmakológiai Hálózat munkatársaként. Számos új analitikai módszert dolgozott ki a szteroid hormonok mérésére biológiai mintákból. Rendszeresen részt vett hazai és külföldi szakmai kongresszusokon, előadásokon számolt be kutatási eredményeiről. Tagja volt a Magyar Kémikusok Egyesületének, a Farmakológiai Társaságnak. Ezen időszak alatt 47 tudományos közleménye jelent meg hazai, illetve nívós külföldi lapokban. 1991-ben megalapította az IN VITRO Kutató-Fejlesztő Kft-t, amelynek mai napig tulajdonosa és ügyvezetője. Az IN VITRO Kft. fő profilja a gyógyszernek nem minősülő gyógyhatású készítmények, speciális kozmetikumok, gyógykozmetikumok fejlesztése, törzskönyveztetése, gyártása, forgalmazása. 23 gyógytermék, számos étrend-kiegészítő, kozmetikum, valamint állatgyógyászati gyógyhatású készítmény fejlesztése fűződik nevéhez, valamint tíz szabadalom (, melyből ötben első helyen szerepel) és több mint 15 know-how szerzője, amelyek alapján gyártják az általa fejlesztett termékeket.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Czakóné Dr. Vér Klára

a biológia tudomány kandidátusa

1952-ben született Kecskeméten
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 129/1975

Vegyésmérnöki oklevelének megszerzése után 1975-től 1990-ig kutatómérnökként dolgozott Pécsen, a Mecseki Érbányászati Vállalat Kísérleti Kutatási Üzemében. Az alacsony urántartalmú ércek maradék urántartalmának kinyerésére kidolgozott karbonátos lúgzás modellezésével, az uránércek és oldatok urántartalmának meghatározására vonatkozó analitikai módszerek alkalmazásával, uránércek, bányavizek és karbonátos lúgzási oldatok mikroflórájának vizsgálatával foglalkozott. 1990-től a Pécsi Orvostudományi Egyetem Biofizikai Intézetében tudományos munkatársként mikroorganizmusok fémakkumulációját vizsgálta. Orvostanhallgatóknak biofizika gyakorlatot és szemináriumot tartott. 1995-től egyetemi docensként a Pécsi Tudományegyetem Természettudományi Karán mikrobiológia gyakorlatokat vezetett, részt vett a mikrobiológia előadások tartásában, környezeti mikrobiológia, környezeti biotechnológia és talajbiológia tárgyak oktatását végezte. *Schizosaccharomyces pombe* modellen krómtoleráns mutánsokat állított elő és azok jellemzését végezte különböző módszereket alkalmazva. Egyetemi pályázatokban, laboratóriumi és szabadföldi növénykísérletekben termésnövelő anyagok, mikrobiológiai oltóanyagok hatását elemezte, talajmikrobiológiai vizsgálatokat végzett. Rekultivációs területek mikrobiológiai monitoringját dolgozta ki, ill. folytatta. 1991-ben megszerezte a biológia tudomány kandidátusa fokozatot. Doktori címet az Eötvös Lóránt Tudományegyetemtől kapott. Angol középfokú és orosz alapfokú nyelvvizsgával rendelkezik. Angol és magyar nyelvű publikációinak száma 37. Témavezetőként 42 hallgató diplomamunkáját irányította.

A Magyar Professzorok Világtanácsa „Fehér Dániel” emlékéremmel tüntette ki a talajbiológia területén végzett eredményes kutató- és szervezőmunkájáért.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dobay Judit

1952-ben született Budapesten

Vegyészmérnöki oklevelének száma: 18/1975

A diploma megszerzését követően a Papíripari Vállalat Dunaújvárosi Gyárában technológusként kezdett dolgozni. Később érdeklődése a laboratóriumi munka irányába fordult. Munkáját 1983-tól a Dunaújvárosi Szent Pantaleon Kórház Központi Laboratóriumában folytatta, vegyészként. A Budapesti Műszaki Egyemen, levelező tagozaton, 1988-ban műszeres analitikai szakmérnöki oklevelet szerzett. A laboratóriumban eltöltött évek alatt számos továbbképzésen vett részt a Szentgyörgyi Albert Orvostudományi Egyetemen, Szegeden és a Haynal Imre Orvostovábbképző Egyetemen, Budapesten. Részt vett új laboratóriumi módszerek bevezetésében, új műszerek beüzemelésében, munkatársai oktatásában ezek használatára. 1993 és 1996 között osztályvezető helyettesként dolgozott és közreműködött az első laboratóriumi informatikai rendszer kialakításában. 1996-2000 között megbízott osztályvezetőként irányította a laboratórium munkáját. Nevéhez fűződik a laboratórium első minőségellenőrzési kézikönyvének kidolgozása. A laboratóriumot 2001-ben privatizálták, ezután többszörös névváltoztatás következett, de munkáját továbbra is itt folytatta - osztályvezető helyettesként - nyugdíjba vonulásáig. Közben munkájáért több szakmai elismerésben részesült: 2003-ban adjunktusi kinevezést, 2007-ben Semmelweis-díjat kapott. 2012-ben főtanácsossá nevezték ki. 1983 óta a Magyar Laboratóriumi Diagnosztikai Társaság tagja. 1987-től 38 poszter, ill. előadás fűződik nevéhez. Sok előadást tartott a társaság kongresszusain: gyógyszerszint-, tumormarker-, hormonszint-meghatározás, minőségbiztosítás és informatika témakörben. Két nemzetközi szereplése is volt az IFCC-FESCC European Congress of Clinical Chemistry and Laboratory Medicine kongresszusain (2003/Barcelona, 2005/Glasgow).

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dreissiger Anna

1948-ban született Budapesten
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 133/1975

A Vegyésmérnöki oklevél megszerzése után, 1975-től 1979-ig, a Radelkis Elektrokémiai Műszergyártó Szövetkezetben fejlesztőmérnökként dolgozott. Feladatai között szerepelt a fehérjeszintézis elektrokémiai folyamatainak vizsgálata, szelektív ionérzékeny elektródok fejlesztése, elektrokémiai műszerek vizsgálata, fejlesztése. 1979 és 1981 között Indiában, 1981 és 1984 között Iránban az ottani kereskedelmi kirendeltségeken dolgozott. 1984 és 1987 között a Róbert Károly körúti Kórház (ma: Nyíró Gyula Kórház) Központi Laboratóriumának vegyésmérnöke volt. Elsők között vett részt a Böhringer-Mannheim cég vér- és biológiai folyadékok analitikai vizsgálatára akkor kifejlesztett automata műszer magyarországi beüzemelésén. 1987 és 1990 között a Margit Kórház (ma: Szent Margit Kórház) Központi Laboratóriumában vegyésmérnökként dolgozott. 2001-ben részt vett a Lauder Javne Iskola zenei tagozatának létrehozásában, ahol 2018-ig, nyugdíjba vonulásáig koordinátorként tevékenykedett.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Ecsery Zoltán József

*1952-ben született Budapesten
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 39/1975*

Vegyészmérnöki diplomájának megszerzésével egyidejűleg a Vegyész Mérnök-tanári diplomát is megszerezte 1975-ben. A diploma megszerzése után a Központi Élelmiszer Kutató Intézetben helyezkedett el, mint tudományos segédmunkatárs, majd az MTA Szervetlen Kémiai Kutatólaboratóriumában dolgozott 3 éven át, ahol kromatográfiás vizsgálatokkal és fejlesztéssel foglalkozott. Ezután beruházási, gazdasági területre ment át, a Chemimas Vegyigéptervező és Fővállakozó Vállalat keretében létesítményfelelősi és főmérnök-helyettesi beosztásokban dolgozott. Részt vett Bagdadban egy festékgár létesítésében, majd egy festékipari gyantákat előállító iraki üzem tervezésében. Ezt követően három éven át központi menedzser volt tíz raktárbázis létesítésénél, Irakban. Iraki kiküldetéséből hazatérve létesítményfelelős volt egy (akkor még) NDK ipari szennyvíztisztító üzem tervezésében, továbbá egy albániai terménytároló silótelep tervezésében és ajánlatadásában. 1987-1992 között először a McDonald's gyorsétteremlánc magyarországi megjelenését és az első éttermek itthoni megnyitását segítette, magyarországi élelmiszerekkel, műanyagárukkal való ellátását szervezte, majd ezt követően a Dairy Queen gyorsétteremláncnál folytatta, mint beszerzési vezető. A belkereskedelem után a külkereskedelemben tevékenykedett, először a Technoimpex Külkereskedelmi Vállalatnál. Ezt követően a Csepel Autógyárban öt éven át autóbusz alvázak ajánlatadásával és eladásával foglalkozott, majd nemzetközi tervezőiroda felállításában vett részt. 2000 és 2014 között, nyugdíjba vonulásáig külföldi vállalatok magyarországi fiókjainak képviselőjét látta el.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Eleftherios S. Petrou

*1949-ben született Larnacában (Cipruson)
Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 19/1975*

A diploma megszerzését követően a Pamutfonó-ipari Vállalat Lőrinci Gyárában helyezkedett el, ahol az újonnan érkezett géppark üzembeállítását és a termelés beindítását végezte. 1979-ben a vállalat nagyatádi telepének modernizálásával, cérnagyárrá alakításával bízták meg, ezt követően a Technológiai osztályt irányította. Az amerikai Werner International szaktanácsadó céggel együttműködve alakították ki az új gyár technológiai rendszerét és termelését. Ez idő alatt vezették be az ISO 9000 és a HACCP rendszereket is. Aktív résztvevője volt az SAP minőség-ellenőrzési rendszer létrehozásának. A cérnagyártás és -festés területén számos újítást bevezették. Részt vett az új termékek üzemi technológiáinak és új termékek üzemi kifejlesztésében. Gyakran volt szakmai továbbképzésen, több európai országban és az USA-ban is. Új, zárt, steril üzem létesítésével elindította a magas tisztaságú egészségügyi cérna gyártását. Felelős volt a vevőreklamáció kivizsgálásáért és az ügyintézésért. 1995-től az idegen nyelv tudását és a megszerzett külkereskedelmi ügyintézői képesítését hasznosítva export üzletkötőként dolgozott, angol és görög nyelvterületen. 1997-től a Coats Hungary Ltd. akvizíciója után a Nagyatádi Gyár termékeinek export vezetője lett. 2002-ben Tolnán, a Karolina Lenfonó Kft. gyárigazgatója lett. Szakmai vonalon irányította egy új, modernebb, anyagkímélő és -takarékos fehérítési technológia kidolgozását és bevezetését. 2012-ben vonult nyugdíjba.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Eplényi Gábor

1951-ben született Budapesten

Vegyészmérnöki oklevelének száma: 40/1975

A vegyészmérnöki oklevelének megszerzése mellett, angol, német, orosz és japán nyelvekből tett sikeres nyelvvizsgát. Első munkahelye - az 1976-ban budapesti képviseleti iroda megnyitására engedélyt kapott, japán - Mitsubishi Corporation Kereskedőház volt. Itt különféle vegyi áruk, gyógyszerek, műanyagok, növényvédőszer, valamint komplett vegyi üzemek értékesítésével foglalkozott, és számos magyar gyógyszer Japánba történő bevezetésében, értékesítésében is közreműködött. Mintegy 15 alkalommal dolgozott a cég Tokiói központjában, valamint 20 alkalommal a Mitsubishi Chemical londoni és 3 alkalommal a New York-i irodáiban. A cégnél töltött 20 év után a „European Leadership Manager” fokozatot érte el. Az 1988-ban alakult Magyar Japán Baráti Társaság főtitkári és alelnöki tisztségét töltötte be 1990 és 2000 között. A japán „Sasakawa Alapítvány” által finanszírozott, és a TV2 által 2002-ben sugárzott (9 órás) „Ismerjük meg Japánt” című film forgatókönyvírója. Jelentős gyűjteménnyel rendelkezik régi kémiakönyvekből, valamint becses japán könyvekből. Idén tervez nyugállományba vonulni a Mitsubishi cégtől.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Fáykiss István

*1951-ben született Budapesten
Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 21/1975*

Az egyetem elvégzése után, 1978-ig középszintű termelésirányító volt a Pamutnyomóipari Vállalat egyik gyárában. 1978 és 1988 között a Zenit Kft-nél a német-holland Enka/Akzo szálgyártó cég hazai képviselője volt és vevőkapcsolatok ápolásával, ártárgyalások előkészítésével, textilkémiai és mechanikai gyártási próbák kísérésével foglalkozott. 1988-ban az Albertfalvi Cérnázógyár kereskedelmi vezetője lett, majd 1991-től az ICI angol cég nejlón szálgyártó részlegének hazai képviselője volt. Kereskedelmi tárgyalások, műszaki fejlesztési próbák lebonyolítása is a feladata közé tartozott. Az ICI Nylon üzletágot 1993-ban átvette az amerikai DuPont cég, és ettől kezdve az ő tevékenysége kibővült egész Közép-Európára. A feladat továbbra is kettős volt: kereskedelmi tárgyalások, vevőszolgálat, reklamációk intézése, illetve textilkémiai és műszaki fejlesztések támogatása, próbagyártásokon való részvétel. 2003-ban a nejlón műszaki fonal üzletágot átvette a Kordsa Global Istanbul vállalat, ezért a feladatköre is módosult - a cég poliészter és nejlón alapanyagú, gumiipari felhasználásra gyártott termékeit kellett értékesíteni Európában, néhány kiemelt nagy vevőnél: a Continental csoport gyáraiban (Németország, Csehország, Magyarország), Olaszországban a Marangoni, Rovereto cégnek, valamint Belgiumban a Milliken, Gent vállalatoknak és sok kisebb vevőnek Közép-Európában. 2012 végén - a Kordsa belső szabályozása következtében – a nyugdíjkorhatár elérésével nyugdíjba vonult. A következő év (2013) elején a Zoltek Zrt. Nyergesújfalu cégnél helyezkedett el. A vállalat szénszálat, szénfonalat és magas széntartalmú, lángálló szálgyártott, mely utóbbi üzletág piaci részesedésének növelése lett a feladata. Ez széleskörű piackutatást igényelt, a potenciális vevők meglátogatását különböző európai vállalatoknál, valamint próbagyártásokat szervezve a termékek bevezetésére. A Zoltek Zrt-nél a 2017. év végén fejezte be tevékenységét.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Fülek László

1951-ben született Budapesten

Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 119/1975

1970-ben végzett a Than Károly Vegyipari Technikumban. A vegyésszmérnöki oklevél megszerzése után a Caola Kozmetikai és Háztartásvegyipari Vállalatnál dolgozott beosztott üzemmérnökként. Feladatai között szerepelt kozmetikai és háztartás-vegyipari új termékek összetételének és gyártásának kidolgozásában, minősítésének, engedélyeztetésének megvalósításában való részvétel. Munkáját később technológusként, majd fejlesztőmérnökként folytatta. Részt vett több új kozmetikai termék (pl. a Hemovit család) kidolgozásában, egyes termékek folytonos gyártástechnológiájának kialakításában, ciklodextrin komplexek kozmetikai termékekben történő hatóanyag-bevitelében. Szaklapokban több cikke megjelent, részt vett kozmetikai kongresszusokon. 1988-tól több üzemnek volt a vezetője. 1994-től a Polárkem svájci-magyar vegyesvállalat ügyvezetőjeként dolgozott. 2001-től a Chemovit Vegyipari Kft-t, tulajdonos-ügyvezetőként, irányította.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Gál Sándor

*1950-ben született Poroszlón
Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 24/1975*

A diploma megszerzését követően, mintegy 10 évig, magyarországi nagyvállalatoknál mérnöki munkakörökben dolgozott (technológus, üzemvezető, ill. gyártásvezető pozícióban). Részt vett egy zöldmezős nagyberuházás indításában, működtetésében, az iparág első folyamatszabályzó számítógépének beüzemelésében, működtetésében, a gyártás- és gyártmányfejlesztésben, melynek eredményességét mutatja az is, hogy a termelés több mint a felét nyugati országokba exportálták. Később visszatért a BME Vegyésszmérnöki Kar Vegyipari gazdasági mérnöki szakára, ahol 1985-ben okleveles vegyipari gazdasági mérnök diplomát szerzett. Ezen diplomával szakirányt is váltott. A következő évtizedekben 10-100 milliárdos pénzforgalmú cégek pénzügyi vezetőjeként dolgozott. Részt vett az önálló sodó cégek pénzügyi szervezetének kialakításában, a munkatársak betanításában és a szervezet működtetésében. Magyar fejlesztű pénzügyi szoftver fejlesztésében, betanításában is közreműködött, valamint a cég kontrolling tevékenységének kialakítását is elvégezte. A munkatársak képzésében, az informatikai háttér rendszerfejlesztésében is aktív szerepet vállalt, és az SAP vállalat-irányítási rendszerre történő átállásban is fontos szerepet vállalt. Részt vett egy nagy külkereskedelmi cég saját számlás kereskedelmi rendszerre való átállításában, a hozzá kapcsolódó SAP rendszertervek elkészítésében, egy külső tanácsadó céggel együtt. Az újabb ismeretfrissítés keretében 1996-ban újabb szakterület felé fordult. Beiratkozott a német külügyminisztérium által szervezett euromenedzser képzésre, ahol 1998-ban az EU országaiban érvényes „EURO-MANAGER” diplomát kapott. Ezt követően a fő tevékenysége mellett EU szaktanácsokat adott termelő és külkereskedő cégeknek, elsősorban az EU-jog vállalati alkalmazásáról.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Garáné Dr. Nagy Katalin

1952-ben született Budapesten

Vegyészmérnöki oklevelének száma: 117/1975

Diplomamunkáját enzimológia tárgyban, a Tallinni Műegyetemen készítette. 1975-1990 között a BME Mezőgazdasági Kémiai Technológia Tanszékén dolgozott. Fő kutatási területe a biológiai szennyvíztisztítás, a szennyvíziszap kezelése volt. Doktori dolgozatának témája: szennyvíziszap anaerob rothasztása. Az UNAM mexikói egyetemen a rostnövény feldolgozása során keletkező hulladék biológiai kezelése, a fermentáció számítógépes modellezése volt a feladata. Az ISPJAE havannai egyetemen vendégoktatóként, fél éves mérnök-továbbképző tanfolyamot tartott. 1991-1992-ben az Országos Vízügyi Főigazgatóságon a „Lakosság egészséges ivóvízellátása program” szakmai előkészítésében vett részt. 1992-2000 között a környezetvédelemért felelős minisztérium munkatársaként, elsősorban felszíni vizek védelme, ipari szennyvízkibocsátások, vízgyűjtő-területi tervezés témákban jogszabályok, koncepciók, programok, hazai és nemzetközi támogatások odaítélésének szakmai előkészítésében vett részt. 1994-től kezdett dolgozni az EU-csatlakozás előkészítésében. A csatlakozási tárgyalások 1999. évi lezárásáig a környezetvédelmi közösségi jog vizes elemeivel kapcsolatos minisztériumi és tárcaközi koordináció is a feladatai közé tartozott. 2000-2003 között az Európai Bizottság IPTS kutatóintézetében az ipari kibocsátásokról szóló irányelv tagállami végrehajtását segítő referencia-dokumentumok közül az élelmiszeriparra vonatkozó rész kidolgozásában vett részt. 2003-2011 között az EU-hoz rendelt magyar Állandó Képviseleten (ÁK) a környezetvédelem, a természetmegőrzés, az éghajlatváltozás tárgyú közösségi jogszabályok, tanácsi iránymutatások kidolgozásában a magyar álláspontot képviselte a szakirányú tanácsi munkacsoportban és közreműködött a nagyköveti és miniszteri tanácskozások előkészítésében, az Európai Parlamenttel történő egyeztetésekben. A 2011. évi magyar elnökség idején az ÁK-n megalakult környezetvédelmi csoportot vezette.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Gáta Katalin

*1951-ben született Budapesten
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 103/1975*

1975-ben a vegyésznöki oklevél megszerzése után, okleveles mérnök-tanári képesítést is szerzett. 1975 és 1978 között az Élelmiszeripari Kutató Intézet munkatársaként rostos gyümölcs- és zöldséglevelek fermentációs lebontás útján történő előállítási módszerein dolgozott. A kutatás mellett tudományos előadásokat tartott és társszerzőként cikkei jelentek meg. 1978-tól 1989-ig az Országos Reumatológiai és Fizioterápiás Intézet Hisztokémiai és Morfológiai osztályának munkatársa volt. Orvos-biokémiai kutató munkája során vizsgálta a Rheumatoid arthritis és egyéb kötőszöveti megbetegedések kialakulását, valamint hisztokémiai, ill. enzimológiai módszerekkel nyomon követte a betegség kezelésének hatékonyságát. 1980-ban biológus szakmérnöki oklevelet szerzett. Előadásokat tartott és rendszeresen vizsgáztatott. Több elméleti és gyakorlati hisztokémiai jegyzet és cikk társszerzője. Számos publikációja jelent meg, előadott nemzetközi kongresszusokon. Érdeklődése a fény- és elektronmikroszkópos fényképezés területén vezetett oda, hogy 1990-ben elvégezte a „Fényképészeti technikák és módszerek” két éves kurzust a londoni Richmond upon Thames Collage-ban. Ennek befejezése után meghívták tanítani és ezzel egyidejűleg gyakorlatokat is vezetni. 1994-ben a Kingston Collage felnőtt fényképészeti képzés munkatársa lett. Képei kiállításra kerültek Budapesten és Londonban is. 1999-től a St. Andrew Catholic School-ban kémiát tanított végzős diákoknak. A kémia tanítás mellett megkezdte az iskolában a fényképészet, mint új gimnáziumi tantárgy bevezetését. Az új fényképészeti oktatás - a hagyományos fényképészeti módszerek mellett - széleskörű kreatív, digitális képzést adott a végzős diákoknak.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Gavranek Éva (Kemény Sándorné)

1951-ben született Budapesten

Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 102/1975

Pályáját a Budapesti Likőripari Vállalat laboratóriumában kezdte, majd a Kísérleti Orvostudományi Kutatóintézet egyik rákkutató laboratóriumában dolgozott. 1981-ben angol középfokú nyelvvizsgát tett. 1982-ben került a BME Biokémiai és Élelmiszerteknológiai tanszékére. 1983-ban elvégezte a BME Mérnöktovábbképző Intézetének alpfokú atomtechnikai tanfolyamát. A tanszéken a búzafajták fehérjéinek gélelektroforézisével foglalkozó csoport kutató és oktató munkájába kapcsolódott be. Részvételével itt készítették el a Magyarországon termesztett búzafajták gélelektroforézises fajtaazonosításának katalógusát, 1985-ben. Ebből a témakörből készítette műszaki doktori értekezését, amit 1987-ben védett meg. 1989-ben a Mezőgazdasági Minősítő Intézet Fajtakísérleti Főosztályának Gélelektroforézis Laboratóriumában folytatta a búzafehérjék és a kukoricaenzimek gélelektroforézises vizsgálatát, amelyek fontos szerepet játszottak az új búza- és kukorica fajták minősítésében. 1995-ben és 1998-ban holland ösztöndíjasként 3-3 hónapig a Wageningeni CPRO-DLO Kutató Intézetben az étkezési paprika fajtaazonosítási célú DNS kutatásában vett részt. Az Országos Mezőgazdasági Minősítő Intézetből 2008-ban ment nyugdíjba. Ezt követően a College International budapesti, orvosi egyetemre előkészítő iskolájának angol programirodájában dolgozott 2022-ig.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Hatházi István

*1951-ben született Budapesten
Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 77/1975*

1975-ben, a diploma megszerzése után, a Műanyagipari Kutató Intézet Kísérleti Üzemében kezdett el dolgozni kutatómérnökként. Éveken keresztül tudományos munkatársi beosztásban végezte kutató-fejlesztő tevékenységét epoxi-gyanta gyártás és alkalmazás területén. 1977 és 1979 között Számítástechnikai szaküzem mérnöki képesítést szerzett a Miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem, Kazincbarcikai Automatizálási Főiskolai Karán. 17 év ipari kutató-fejlesztő munkát követően, 1992-ben az Országos Találmányi Hivatalnál helyezkedett el. Itt „Felsőfokú Iparjogvédelmi szakképesítést” szerzett, valamint szabadalmi elbírálóként is dolgozott. Iparjogvédelmi tudását nemcsak a munkahelyén, hanem az Európai Szabadalmi Hivatal tanfolyamain is fejlesztette. Fontos szerepet vállalt a Hivatal online újdonságkutatásának fejlesztésében is. Iparjogvédelmi tudását Szegeden, a Dél-Alföldi Feltalálók Egyesületénél osztotta meg félévenkénti rendszerességgel tartott előadásokon. 19 év kormányzati, hatósági munka után, 2013-ban ment nyugdíjba. 2013. szeptemberétől a Magyar Szabadalmi Ügyvivői Kamara tagja.

1998-ban a műszaki megújulást szolgáló kiemelkedő tevékenységéért a Magyar Szabadalmi Hivatal Emlékérmét kapta.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Holló János

1950-ben született Penészleken

Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 106/1975

1969-ben a Debreceni Vegyipari Technikumban szerezte technikusi oklevelét. A kötelező katonai szolgálatot követően, 1975-ben, a BME Vegyésszmérnöki Karon szerves-biológus ágazaton szerzett diplomát. 1972-ben III. díjat kapott az Országos Egyetemi Pályázaton. 1975-1976-ban a Péti Nitrogénművek ammónia szintézis üzemében operátorként dolgozott. 1976-1979 között a DRV Siófok Szennyvíztisztító Telep Üzemvezetőjeként a tisztítási folyamat ellenőrzése és irányítása volt a fő feladata. 1980-1990 között Keszthelyen, a DRV nyugat-balatoni régiójának szennyvíz technológusaként tevékenykedett, majd 1984-től a Korrozív tulajdonságú vegyszerek oldása és adagolása volt feladata. Vállalati szabadalomként fűződik nevéhez a „Kompakt rendszerű szennyvíztisztító kisberendezés-család” kifejlesztése (1985). 1986-ban a Balaton körüli Foszfortalanítási Program Nyugat-Balaton térség felelőse. 1990-ben a Líbiai Tengervíz Sótalanító Üzem (Ras-Lanuf) operátora, majd 1993-ban a Kuvaiti Szennyvíztisztító Telep technológusa, ahol a rekonstrukciós munkák szervezése és irányítása volt fő feladata. 1994-ben „Euromérnök” diplomát szerzett Párizsban, 1994-től 1996-ig Líbiában volt telepfelügyelő a VOEST-ALPINE alkalmazottjaként. 1998-tól egyéni vállalkozóként kisebb települések vízműveit, ill. szennyvíztisztító telepeit üzemeltette. Több cég ügyvezetőjeként dolgozott. 2011-től - a kisebb településeken telepített - több mint 400 db egyedi biológiai szennyvíztisztítót felügyelt, 2014-től vízügyi szakértőként tevékenykedett, 2000-2010 között a Keszthely Helikon Tenisz Club elnöke. 2014-től folyamatosan részt vett a hazai és nemzetközi szenior tenisz versenyeken, tagja volt az országos 50, ill. 60 éves korosztályos keszthelyi győztes csapatnak. Férfi páros versenyben többszörös korosztályos magyar bajnok, nemzetközi versenyen több alkalommal ért el dobogós helyezést.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Horváth Éva

1951-ben született Zalaegerszegen

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 154/1975

1975-ben Pécsett, a Bőrgyárban helyezkedett el. 1976. januárjától már a debreceni BIOGÁL Gyógyszergyárban dolgozott az aszeptikus üzemrészben. Innen került Zalaegerszegre a Zalai Bútorgyár laborjába. 1981 őszétől a Baranya Megyei Vízmű Szigetvári Kirendeltségén hozott létre egy szenny- és ivóvízvizsgáló laboratóriumot. Közben a BME-n környezetvédelmi szakmérnöki, vízminőségvédelmi ágazati diplomát szerzett. 1985-től a Kaposvári Cukorgyárban dolgozott laborvezetőként és környezetvédelmi vezetőként. A Magyar Hidrológiai társaság Somogy megyei szervezetének tagja, majd 12 éven át annak titkára volt. Később kinevezték a Cukorgyár fővegyszévé, mert elvégezte Németországban (Braunschweigben) a cukoripari szakmérnökképzést is. 1997-ben önálló vállalkozásba fogott. Egy garázból kialakított kis üzemben cukor továbbfeldolgozással és -csomagolással foglalkozó céget hozott létre. A kaposvári 1. Magyar Cukor Manufaktúra Kft. cégvezetőjeként ment nyugdíjba. A cég ma Közép-Európa meghatározó, több ezer négyzetméteres csomagoló üze. Termékeik minden magyar és környező ország élelmiszerláncainak polcain megtalálhatóak.

1990-ben a Környezetvédelmi Minisztertől vette át az „Emberi környezetért” kitüntetést, a Kaposvári Cukorgyár környezetvédelmi és vízgazdálkodási tevékenységében elért eredményes munkájáért.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Horváth János

1951-ben született Budapesten

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 78/1975

Diplomamunkáját a Központi Fizikai Kutató Intézet Csillebérci Kutatóreaktorában készítette aktivációs analitikai témában. Ezt követően ipari kutatóintézetekben dolgozott, ahol részt vett üzemi fejlesztésekben, ipari mérési szabványok és környezetvédelmi mérőműszerek kidolgozásában. 1991-től a Magyar Szabadalmi Hivatal Gyógyszeripari Főosztályán volt szabadalmi elbíráló, 2011-es nyugdíjba vonulásáig. Ezt követően munkáját tanácsadóként, a HIPAVILON Magyar Szellemi Tulajdon Ügynökségnél, folytatta, mint regisztrált magyar és európai szabadalmi ügyvivő. 2018-tól saját vállalkozásában független iparjogvédelmi tanácsadóként előzetes oltalmazhatósági véleményeket készít és szabadalmi kutatásokat végez szabadalmi ügyvivői irodák megrendelésére.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Jeszenszky Attila

*1949-ben született Budapesten
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 90/1975*

A diploma megszerzése után a Tungsram Rt. Újpesti Gyárában, technológusként helyezkedett el. 1979-től a Magyar Tudományos Akadémia Műszaki Fizikai Kutató Intézetében tudományos munkatársként folytatott kutatómunkát, elsősorban szerves kémiai alapkutatások, valamint ezek üzemeltetése és a technológiák méretnövelése területén. 1989-től a Palota Környezetvédelmi Kft. analitikai laboratóriumában környezetanalitikai vizsgálatokkal foglalkozott. 2016-ban vonult nyugdíjba.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kadet Éva

*1952-ben született Budapesten
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 27/1975*

1975-ben kezdett el dolgozni a Textilfestőgyárban, ahol rövid időn belül festődevezető lett. 1981-től a Budaprint Központban termelési osztályvezetőként, majd a Vállalati Gyártmányfejlesztési Központ megalakulásakor gyártmányfejlesztési osztályvezetőként dolgozott. Közben elvégezte a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem mérnök-közgazdász tagozatát és 1981-ben oklevelet szerzett. A Központ megszűnése után visszakerült a Textilfestőgyárba, ahol technológiai csoportvezetőként dolgozott. Amikor a gyár termelése már akadozott, a Rico Kötszerművekbe került, ahol üzemvezetőként, majd technológiai vezetőként hasznosította textilipari tudását. Amikor a kötszergyártás vidékre költözött, ismét a textilgyártásban folytatta a munkát a Textilfestőgyár területén működő Kft-ben. Nyugdíjba vonulása előtt néhány évig még – a hazai textilipari tevékenységek megszűnése miatt – pénzügyi tanácsadással foglalkozott. 1991-ben német nyelvből középfokú állami nyelvvizsgát tett. A Textilipari Tudományos Egyesületben néhány évig vezetőségi tag volt. A hetvenes évek végén a Budaprint szakmunkásképzőjében oktatott matematikát. Többször indult a Fiatal Műszakiak és Közgazdászok szóbeli versenyén, kikészítő szakágban, és kétszer II. helyezést ért el. Többször sikerrel vett részt Alkotó Ifjúság pályázaton. 2002-ben a BME Vegyészmérnöki kar Gumiipari Tanszék kitüntette. 2024-ben a Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesület Szellemi Örökség Emlékalbum tagjai közé választották.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kálmánné Bányai Krisztina

*1952-ben született Budapesten
Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 74/1975*

Az egyetem elvégzése után a Mechanikai Művek műanyag technológusaként feladata volt a fröccsöntő üzem telepítése. 1977 és 1992 között a Remix Rádiótechnikai Vállalat Fejlesztési Laboratóriumában labormérnökként, rövid ideig pedig laborvezetőként tevékenykedett. Ettől az időtől kezdve a vegyészet meglehetősen speciális területén, az elektronikai vegyészettel foglalkozott. A cég bizonytalan helyzete miatt váltott. 1995 és 2000 között, a Remix-nél szerzett ismereteket felhasználva, a flexibilis áramköröket gyártó Freudenberg Mectec Hungary szitanyomtatási technológusa volt. Nyugdíjba vonulásáig a Nyomtatott Huzalozású Áramkör-gyártás területén tevékenykedett. Rövid ideig az Auterben, majd HITELAP Zrt-ben technológusként és környezetvédelmi felelősként dolgozott. Emellett, 2002-2014 között a HITELAP minőségirányítási (MIR) és környezetirányítási (KIR) vezetője volt. Időközben Környezet-, és hidrotechnológus szakképesítést is szerzett. 2011-ben vonult nyugdíjba. További 3 évig még a HITELAP-nál, korábbi munkakörét megtartva, MIR és KIR vezető volt.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kelemen József

1950-ben született Pécssett

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 43/1975

1975-ben Pécssett, a MÉV Kísérleti és Automatizálási Üzemében kutatómérnökként ioncserélő gyanták kísérletezésével foglalkozott. 1976-ban a debreceni Biogál Gyógyszergyárban üzemmérnökként dolgozott és a penicillingyártás automatizálásában vett részt. 1977-ben Zalaegerszegen a Zalahúsnál a szennyvíztisztító művezetője volt, ahol az új telep beüzemelése volt a feladata. 1977 és 1985 között a Szigetvári Konzervgyár termelési osztályvezetőjeként a 680 fős termelési részleg irányítása, a termelés szervezése, irányítása tartozott feladatai közé. 1985-től 1990-ig Kaposvárott, a Somogy Megyei Sütőipari Vállalat termelési és technológiai osztályvezetőjeként a termelés irányítása és szervezése, a minőségellenőrzés és gyártmány-fejlesztés volt a fő feladata. 1990-1994 között a Szigetvári Konzervgyár ügyvezető igazgatójaként irányította a vállalatot. 1994-től 1996-ig a SzigFood Service Kft-nél ügyintéző-tolmács, ahol főként a Szigetvári Konzervgyár termékeinek értékesítésével, a termelés szervezésével foglalkozott. 1996-tól 1998-ig a Génius Kft-nél (Kazincbarcikán) képviselővezető főmérnökként, Nyugat-Magyarországon ipari korrózió védelmi marketing és kivitelezési tevékenységet végzett. 1998-tól öt évig a Brown & Root Service-nél (Kaposvár) angol tolmács, majd számítógépes programozó volt. Ezt követően, 2006-tól a Szkarabeusz Kft-nél mérnök-üzletkötőként weblap szerkesztéssel, számítástechnikai tevékenység irányításával foglalkozott. 2009-től két évig generátor szerelőként dolgozott a Kellogg Brown & Root-nál, majd 2010-ben nyugdíjba vonult.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Klamár Gabriella

1949-ben született Szegeden

Vegyésmérnöki diplomájának száma: 138/1975

1981-től nyugdíjazásáig a Reanal Finomvegyszergyárban dolgozott. A gyár biokémiai kutató laborjának munkatársa, majd vezetője volt. Fő területe: enzimek előállítása, rögzítése és ipari felhasználásuk lehetőségének vizsgálata. 1998-2008 között termelés-irányítóként tevékenykedett.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Komáromy Péter

1951-ben született Budapesten

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 28/1975

A diploma megszerzése után, 1976-ban, szakmai anyaggal bővített nyelvvizsgát tett angol és orosz nyelvből. 1975-től 1984-ig a Gyógyszerkutató Intézet Radiokémiai osztályán ^{14}C izotóppal jelzett vegyületeket állított elő. 1980-tól 1982-ig a BME Vegyésmérnöki Karán alkalmazott radiokémiai szakmérnöki diplomát szerzett. 1984-1986 között a Biotechnika Rt-nél dolgozott, ahol a kereskedelmi tevékenység mellett megismerkedett a Szegedi Biológiai Központban folyó kutatások főbb irányvonalával is. 1987-től az MTA Izotóp Intézetében, majd az ebből kivált Izotóp Intézet Kft-ben dolgozott. Főbb munkaterületei voltak: $^{99\text{m}}\text{Tc}$ Technécium jelzéshez különféle vegyületek előállítása, Cisplatin citosztatikum laborszintű gyártása, ^{32}P és ^{35}S izotópokkal jelzett nukleotidok szintézise, elválasztástechnikák (HPLC, gélkromatográfiás eljárások) elsajátítása, ^{125}I jelzett vegyületek előállítása radioimmunoassay gyártásához, majd egy műanyag felülethez kötött speciális szerves polimer gyártástechnológiájának fejlesztésében is részt vett, valamint az ISO Minőségbiztosítási rendszer bevezetésében is segédkezett az osztályán. 2019-től nyugdíjas.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Komoróczyki András

*1951-ben született Budapesten
Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 29/1975*

1975-től a Kőbányai Textilművek Kikészítő gyáregységében, gyakornoki ideje után, főművezető, üzemvezető, gyáregységvezető beosztásokban dolgozott. Feladata a munkaszervezés mellett, technológiák kidolgozása volt. A műgyanták kifejlesztéséről írt tanulmánya a Pamutipar 1985/7. számában jelent meg. 1988-tól az Anilin Festék- és Vegyiforgalmi Vállalat osztályvezető-helyetteseként dolgozott és a pamutárak kikészítéséhez vegyi anyagok beszerzésével foglalkozott, hazai felhasználásukhoz szakmai segítséget biztosított. 1992-től. A Kőbányai Textil Kereskedelmi Kft.-nél szervizmérnökként a Kufner cég ragasztós közbéléseinek eladásával, szervizelésével foglalkozott. 1996-tól, önálló tevékenységként, holland és német textilcikkeket gyártó cégek magyarországi képviselőjét látta el. A magyar textilgyártás és konfekcióipar megszűnése miatt 2000-től számviteli szakmára tért át.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kővágó József

1951-ben született Baján

Vegyészmérnöki oklevelének száma: 112/1975

Az egyetem elvégzése után, 1975-1983 között a tiszavasvári Alkaloida Vegyészeti Gyárban dolgozott, ahol a mikrobiológiai laboratórium beindítása volt első feladata. Laborvezetőként a nem-parenterális gyógyszerformák mikrobiológiai tisztaságát vizsgálta, valamint vezette a gyógyszer-stabilitási vizsgálatokat is. 1983-1993 között a bajai Alsó-Duna-völgyi Vízügyi Igazgatóság laboratóriumában a felszíni vizek és a szennyvizek vizsgálatával foglalkozott. Feladata volt továbbá a paksi atomerőmű radioaktív környezeti hatásának ellenőrzése is. Közben tudását bővítetve, elvégezte a mérnök-biológus (1980) és a műszeres analitikus (1984) szakmérnöki szakokat. A laboratóriumi tevékenysége 1988-tól kibővült a szennyezett talajok és a levegő tisztaságának mérésével, valamint a hulladékok ellenőrzésével és a zaj-rezgés mérésekkel. 1985-től a laboratórium vezetését látta el, majd 1993-ban kinevezték a Felügyelőség igazgatójává. 1994-ben Angliában (Kent megye), majd 1995-ben az Egyesült Államokban nyílt lehetősége tanulmányozni a környezet- és természetvédelem teljes keresztmetszetét. 1983-tól 2007-ig szakértőként részt vett a magyar-jugoszláv határvízi együttműködésben, vezetve a szerb oldali kapcsolatokat. 2005-től a Felügyelőség minőségügyi vezetőjeként dolgozott. Tevékenysége során mindvégig részt vett a szakirányú közép- és felsőfokú oktatásban, a vizsgabizottságok elnökeként, vagy tagjaként. Alapító tagja a Magyar Hidrológiai Társaság Környezetvédelmi Szakosztályának. 2007-ben a bajai Környezetvédelmi Felügyelőség megszűntével nyugállományba vonult.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kunszeri Gabriella

*1947-ben született Orosházán
Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 16/1975*

Az egyetem elvégzése után 1982-ig a BME Szerves Kémiai Technológia Tanszékén dolgozott tanársegédként, majd tudományos továbbképzési ösztöndíjasként, ahol textíliákkal és papírokkal kapcsolatos kutatásokban vett részt. 1984-ben a BME-n műszaki doktori fokozatot szerzett. 1982-ben a Magyar Országos Levéltárban helyezkedett el, ahol nyugdíjba vonulásáig az Állományvédelmi Osztályt vezette. Az osztály feladata a levéltári dokumentumok kutatható állapotban való megőrzési feltételeinek kidolgozása, ellenőrzése és a már károsodott iratok restaurálása. Ennek érdekében a korábban alkalmazott módszereket felülvizsgálta, és korszerű, új eljárásokat vezetett be. Társintézményekkel együttműködve kutatásokat végzett a savas papírok tömeges savtalanítása témában, javaslatot téve a hazai alkalmazásra. 1985-től bekapcsolódott a szakma nemzetközi életébe. Számos európai társintézményben járt tapasztalatcserére, konferenciákon több alkalommal előadóként is részt vett. 1987 óta a Nemzetközi Levéltári Tanács Állományvédelmi Bizottságában tevékenykedett. Hazai nemzetközi szakmai rendezvények szervezésében vett részt, előadást tartott, kiállítást rendezett. A holland nemzeti levéltár állományvédelmi szakembereivel évekig tartó együttműködés a magyarországi levéltári/könyvtári állományvédelem nemzetközi szintre emelését eredményezte. Vezetői feladatainak ellátása mellett bekapcsolódott a könyv-és papírrestaurátor képzésbe, valamint munkatársaival kidolgozták és bevezették a levéltárosok állományvédelmi oktatását. Szakmai közéleti tevékenységet a Papír- és Nyomdaipari Műszaki Egyesületben végzett, a Restaurátor Szakosztály titkára, ill. elnöke volt több cikluson át. Tevékenységét két alkalommal Lengyel Lajos díjjal értékelték.

Munkája elismeréseként 2001-ben Széchényi Ferenc díjat, 2009-ben a műtárgyvédelemért Balázs Ágnes-díjat kapott.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kutas László

*1946-ban született Rákosligeten
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 91/1975*

1966-ban kezdett dolgozni a Taurus Gumiipari Vállalatnál, ahol először a Petrik Lajos Vegyipari Technikumot végezte el esti tagozaton, majd a Budapesti Műszaki Egyetem vegyészmérnöki karának esti tagozatán szerzett diplomát 1975-ben. Ez után további öt évet dolgozott a Taurusnál, ahol fejlesztőmérnökként a gumikeverékek gyártási folyamatának optimalizálása volt a fő feladata. A Dunaplast KTSZ volt a következő munkahelye, ahol hasonló munkakörben dolgozott két évig. 1983 tavaszán Svédországba települt át, ahol - rövid nyelvtanulás után - a Trelleborg Gumiipari Vállalathoz tartozó Sigma cégnél nyert alkalmazást laborvezetőként. A cég Gotland szigetén lévő telephelyén négy évet, majd Örebro-ban három évet töltött. A laborvezetői tevékenység mellett a termékek optimalizálása, fejlesztése is munkájához tartozott. 1990-ben megpályázott egy állást a svájci Pfäffikon városban működő Huber + Suhner Gumi- és műanyagipari Vállalatnál, ahol 1991-től 2011-ig 20 évig fejlesztőmérnökként dolgozott. Gumiipari félkész- és késztermékek fejlesztése, új receptúrák kidolgozása, üzemi kísérletek végrehajtása volt a feladata. 1989-ben a FEANI (European Federation of National Engineering Associations) EUR ING címét nyerte el. 2011-ben a 20 éves jubileum alkalmából díszoklevelet kapott.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Láng Péter Tamás

az MTA doktora, Professor Emeritus

1951-ben született Budapesten
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 45/1975

1974-től tanít magyar, angol és francia nyelven és kutat a BME-n, valamint rangos külföldi egyetemeken. 1975-ben szerzett vegyésmérnöki oklevelet jeles eredménnyel. 1975-től 1997-ig a Vegyipari Műveletek Tanszék, 1998-tól a GPK oktatója. Összesen több, mint három évet töltött vendégprofesszorként az INSA-Lyon és az INP Toulouse egyetemeken. Kutatási szemináriumokat tartott még az Imperial College London, University of Bradford és a Berlini Műszaki Egyetemen is. 2005-től az MTA doktora. 2008-tól professor, 2021-től Professor Emeritus az Épületgépészeti és Gépészeti Eljárástechnika Tanszéken (ÉPGET), melyet 2008-tól 2015-ig vezetett. 2023-ig az ÉPGET tanszék GET szakmai csoportjának vezetője volt. Legfontosabb kutatási területe az anyagátadási műveletek, ezen belül is főleg a desztilláció, tervezése és modellezése. Több mint 60 ipari K+F projekt témavezetője, ill. résztvevője volt, melyek jelentős részének eredményeit az iparban is hasznosították. 1995 óta folyamatosan vezetett sikeres OTKA-pályázatokat. 2006-ban szakterületének legrangosabb munkabizottságának (EFCE Fluid Separations WP) tagjává (és később az MKE képviselőjévé) választották. Számos rangos nemzetközi konferencia tudományos bizottságának tagjaként dolgozott. 2013-tól a Magyar Mérnökakadémia tagja. Törzstagja a BME Pattantyús Ábrahám Géza Gépészeti Tudományok Doktori Iskolának. Tagja a HBDT-nek és a Doktori Iskola Tanácsának. Tagja az MTA Hő- és Áramlástechnika Tudományos Bizottságának. 6 PhD hallgatója szerezte meg a fokozatot. Összesen 228 különböző publikáció szerzője. Széchenyi Professzori és Széchenyi István ösztöndíjban részesült.

Kitüntetései: Magyar Érdemrend Tiszti Keresztje (2020). Díjak: Szent-Györgyi Albert-díj (2017), Kiváló Munkáért-díj (1986), József Nádor-díj (2019), GPK Életműdíj (2021), Gruber-díj (2016), Épületgépészetért-díj (2016). Miniszteri Elismerő Oklevél (2016), a Magyar Mérnöki Kamara tiszteletbeli tagja (2017).

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Lellei Gábor

1950-ben született Szolnokon

Vegyészmérnöki oklevelének száma: 113/1975

Mint oly sok évfolyamtársa, a Petrik Lajos Vegyipari Technikum után végezte el a Budapesti Műszaki Egyetem vegyészmérnöki karát. Első munkahelye - beosztott mérnökként - a Kozmetikai és Háztartásvegyipari Vállalat íz- és illatanyagokkal foglalkozó „Kompozíció” gyáregysége volt, innen a cégváltozások következtében került át 1978-ban a Herceghalmi Kísérleti Gazdasághoz, ahol Szalay Pál kertészmérnök segítőjeként létrehozták - az addig csak növénytermesztéssel foglalkozó részleg mellé - a termeltetést is intéző illóolajfinomító ágazatot. Ebben vezetőhelyettesként dolgozott. Kollégáival több takarmányaroma-szabadalom és -újítás részbeni tulajdonosaként segítettek az élcsoporthoz tartozó állami gazdaság eredményességét. Amikor 1992-ben a gazdaságot feloszlatták, munkatársaival létrehozták az aroma- és illóolajgyártást folytató Kompozíció Kft-t, melynek 2019 óta (mindmáig) ügyvezető igazgatója. Jelentős szerepe van a cég legfőbb exportcikke kialakításában és fejlesztésében: a rengeteg rákkeltő anyagot az élelmiszerekbe juttató természetes füstölést helyettesítő füstaromapárlat 2013 óta külön EU-engedéllyel rendelkezik.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Liszt Ferenc

1952-ben született Pécsen

Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 115/1975

Vegyésszmérnöki diplomáját „summa cum laude” minősítéssel kapta. A Pécsi Tudományegyetem Közgazdaságtudományi Karán 1998-ban MBA szakokleveles közgazdász-menedzser diplomát szerzett, majd 1994-ben PhD minősítést kapott. 2006-ban a PTE Általános Orvostudományi Karán - az általa kidolgozott új képzési rendszerben - klinikai biokémikus képesítést szerzett. Nyelvismerete - angol és német nyelv felsőfokon. 1976-tól a Pécsi Tudományegyetem Klinikai Kémiai Intézetében tudományos segédmunkatársként kezdett el dolgozni. Első és egyetlen munkahelye ez az intézmény volt. A Laboratóriumi Medicina Intézetben 2002-től nyugdíjba vonulásáig egyetemi docensként, majd intézet-igazgató helyettesként dolgozott. 1988-ban egy évig Alexander von Humboldt ösztöndíjas volt Aachenben, Németországban. Főbb tevékenységei és feladatkörei az alábbi területeken mozogtak: klinikai kémiai diagnosztika, laboratóriumi diagnosztika, betegellátás, menedzsment és minőségirányítás, a laboratóriumi tevékenység irányítása, laboratórium-akkreditáció. A klinikai kémia oktatásában is részt vett - orvostanhallgatók, orvosdiagnosztikai laboratóriumi analitikusok számára szervezett képzéseken, magyar és német nyelven. A Magyar Laboratóriumi Diagnosztikai Társaság (MLDT) tagja, az MLDT titkára, valamint tagja volt a Szakmai Kollégium Orvosi Laboratóriumi Tanácsnak.

Kiemelkedő szakmai munkája elismeréseként megkapta az MLDT Pándy Kálmán érmét (1996) és legmagasabb kitüntetését, a Jendrassik Lóránd Emlékérmet is (2021).

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Lombosi Tibor

1952-ben született Egerben

Vegyészmérnöki oklevelének száma: 47/1975

A diploma megszerzése után a BME Kémiai Technológia Tanszékén a hazai természetes zeolit hatóanyagú molekulaszűrő adszorbensek nitrózuszgáz-megkötő tulajdonságait félüzemi kísérletekben vizsgálta salétromsav üzemi véggázok tisztítása céljából. Az eredményeket műszaki egyetemi disszertációjában foglalta össze. A műszaki doktori oklevelet 1978-ban szerezte meg. A mérnöki diploma megszerzésével párhuzamosan megszerezte a mérnök-tanári diplomát is. A tanszéken a Kenőanyagok vizsgálata című laboratóriumi gyakorlatokat oktatott gépészmérnök hallgatók számára. 1977-ben a Nagynyomású Kísérleti Intézet (NAKI) munkatársa lett Százhalombattán, ahol a Dunai Finomító maleinsav-anhidrid üzeméből kibocsátott véggázok emisszióját vizsgálta. A kőolajipari kutatóintézetek összevonása után 1980-tól a Magyar Szénhidrogénipari Kutató-Fejlesztő Intézetben dolgozott tudományos munkatársként, később főmunkatársként. Legfontosabb tevékenysége a Dunai Finomítóban megépült xilol izomerizáló üzemi katalizátor működésének modellezése és tesztelése volt. Tudományos és üzleti szemináriumon szerzett tapasztalatokat Oxfordban a The College of Petroleum Studies szervezésében. Részt vett az OKGT által kezdeményezett fejlesztési vizsgálatokban, amely a hazai kőolajbányászati üzemek infrastruktúrájának hasznosítására irányult, elsősorban vegyipari termékgyártás megvalósítása céljából. A rendszerváltás után mérnök társaival önálló vállalkozást alapított, ahol kezdetben az ügyvezetői, később a külkereskedelmi vezetői feladatokat látta el. Termelő üzemet hozott létre, amelyben gépjármű kenőanyagok kiszerelését és csomagolását indította el. Ez a vállalkozás több cégátalakulást követően immár 30 éve eredményesen működik. Nyugdíjba vonulása után is aktívan részt vett a társaság munkájában. Orosz nyelvből felsőfokú, valamint angol és német nyelvből középfokú nyelvvizsgával rendelkezik.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Mátyus Péter

az MTA doktora, a kémia tudomány kandidátusa, címzetes egyetemi tanár

*1952-ben született Budapesten
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 63/1975*

Az Egyetem elvégzése után a Gyógyszerkutató Intézetben dolgozott tudományos beosztásokban, az 1990-es években osztályvezetőként, majd ágazatvezetőként (1997-ig). A Semmelweis Egyetem Gyógyszerésztudományi Kar Szerves Vegytani Intézetének igazgatója (1997-2016) és egyetemi tanára, majd az Egészségügyi Közszolgálati Kar egyetemi tanára volt nyugállományba vonulásáig (2017). A Pázmány Péter Katolikus Egyetem Információs Technológiai és Bionikai Karán is egyetemi tanár volt (2012-2014). Jelenleg kutatóprofesszor az Állatorvostudományi Egyetemen. Külföldi ösztöndíjasként, később vendégprofesszorként (Universität Bonn, Kyoto University, Australian National University, University Cagliari, National University Singapore) is végzett kutató- és oktatómunkát a szerves és gyógyszerkémia, gyógyszerinnováció területein. Számos szakmai projekt, hazai és nemzetközi kutatási és oktatási együttműködés kezdeményezője és vezetője. A Pécsi Tudományegyetemtől címzetes egyetemi tanár, míg a University Cagliaritól tiszteletbeli doktor (doctor honoris causa) címet kapott. Mintegy 30 szabadalommal feltaláló és 200, főként nemzetközi közleményben társszerző. Egyik szerzője a Szerves Kémia I-III tankönyvnek. Hazai és nemzetközi könyvfejezetek, monográfiák társszerzője is. Több képzésben szakfelelős. Gyógyszervegyész szakmérnöki diplomával (BME), a kémiai tudomány kandidátusa/PhD és az MTA doktora tudományos fokozatokkal rendelkezik. Hazai és nemzetközi szakmai szervezetekben tisztségviselő és tag. Így elnöke volt a Magyar Kémikusok Egyesületének, vezetőségi tag (elnöke az Oktatási Bizottságnak) az Európai Gyógyszerkémiai Szövetségben (EFMC), valamint többek között szakbizottsági tag a IUPAC és az EuChemS szervezetekben. Hazai és nemzetközi konferenciákon felkért előadó, szervező és elnök is volt.

Több szakmai kitüntetéssel ismerték el munkásságát, így Gábor Dénes-díjat is kapott.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Nádor Györgyi

1952-ben született Budapesten

Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 82/1975

A diploma megszerzése után a Mechanikai Műveknél kezdett dolgozni. Feladata az új fejlesztésű asztali telefonkészülékek akkor induló gyártásához a műanyag alkatrészek fröccsöntésének szervezése, irányítása volt. Ezt követően (1981-ben) a váci Fotokémiai Iparvállalatnál technológusként helyezkedett el, ahonnan 1983-ban a Tungsram Rt. Minőségbiztosítási Főosztályához ment dolgozni. 1991-től 2009-ig a holland székhelyű multinacionális DSM budapesti képviseleti irodájában dolgozott. Feladata a cég által gyártott műanyag granulátumok értékesítése, ill. szaktanácsadás volt magyarországi iparvállalatok számára. Az iroda megszűnése után, 2009-től a kizárólag magyar tulajdonban lévő Quattroplast Kft-nél folytatta tevékenységét. Itt műszaki műanyag féltermékek beszerzésével és értékesítésével foglalkozik – napjainkban is.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Nagy Margit Terézia

1952-ben született Pátkán

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 118/1975

Az egyetem elvégzését követően, Budapesten a Konzerv és Paprikaipari Kutatóintézet (KPKI) Minőségvizsgálati Osztályán kezdte szakmai tevékenységét élelmiszer analitikusként. Klasszikus analitikai és gázkromatográfiás vizsgálatokkal segítette az intézet feladatainak teljesítését. 1986-tól 1991-ig a Pest Megyei Állategészségügyi és Élelmiszer Ellenőrző Állomáson (Budapesten, majd Gödöllőn) dolgozott ellenőrzőmérnökként. Rövid ideig a Kertészeti és Élelmiszeripari Egyetem Konzervtechnológia Tanszék Laboratóriumának vezetője volt. 1993-tól 1995-ig a Kereskedelmi Minőségellenőrzési Intézet (KERMI) II. Főosztály Élelmiszeripari Osztályának laboratóriumi csoportvezetőjeként dolgozott. 1995-től, a KERMI jogutódjaként létrejött, Fogyasztóvédelmi Főfelügyelőség dolgozójaként látott el laboratóriumvezetői, majd beosztotti feladatokat. Újabb átszervezést követően az NFH Közép-Magyarországi Regionális Felügyelőség alkalmazásában végzett ellenőrző tevékenységet. 2011-ben vonult nyugállományba.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Pátzay György

a kémia tudomány kandidátusa, Professor Emeritus

1950-ben született Budapesten
Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 120/1975

A diploma megszerzését követően, 1975-óta, a BME Vegyésszmérnöki Kar Kémiai Technológia Tanszéken (később Kémiai és Környezeti Folyamatmérnöki Tanszéken) kutat és oktat. 1980 és 1983 között a KGST Dubnai Egyesített Atomkutató Intézet Neutronfizikai Laboratóriumában ösztöndíjasként kutatómunkát végzett. Széchenyi Professzori Ösztöndíjat nyert a BME-n 2000-2004 között. Okleveles környezetvédelmi szakmérnök képesítést is szerzett (BME) 2005-ben. Dolgozott tudományos segédmunkatársként, munkatársként, adjunktusként, docensként. 2012-től főállásban a Nemzeti Közfoglálati Egyetem (NKE) Katasztrófavédelmi Intézetének Iparbiztonsági Tanszék tanszékvezetője, mely mellett (félállásban) a BME VBK Kémiai és Környezeti Folyamatmérnöki Tanszék Izotóp Laboratóriumát vezeti. 2014-ben habilitált a Nemzeti Közfoglálati Egyetemen, 2015-ben egyetemi tanárnak nevezték ki. 2020-tól az NKE Professzor Emeritusa. Előadásokat tart a BME-n és az NKE-n is. Angol középfokú, orosz felsőfokú nyelvvizsgával rendelkezik, németül társalgási, előadói szinten beszél.

2015-ben kutató és oktató munkájáért a Magyar Érdemrend Tiszti keresztjével tüntették ki.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Petrák Judit (Kardos Judit)

*1951-ben született Moszkvában
Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 32/1975*

Diplomáját a BME Vegyésszmérnöki Karának könnyűipari ágazatán szerezte. Első munkahelye a Magyar Posztógyár volt, ahol kikészítő technológusként dolgozott. Feladata volt az új szövetfajták kikészítési technológiájának kidolgozása és ellenőrzése, valamint az új kikészítőgépek munkába állításában való közreműködés. 1980-1982-ben elvégezte a BME Vegyésszmérnöki Karán a vegyipari gazdasági mérnök szakot is, és üzem- és munkaszervezőként dolgozott tovább. 1982-ben megnyerte a Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesület által szervezett Országos Gyapjúipari FMKT vetélkedőt. 1983-tól a Magyar Gyapjúfonó- és Szövőgyárban dolgozott a festőde üzemmérnökeként, majd a gyártásirányítási osztályon a festődék gyártásvezetőjeként. Részt vett a vállalat kisszámítógéppel támogatott gyártásirányítási rendszerének kialakításában és bevezetésében. 1986-tól a Magyar Viscosagyár Fejlesztési Intézetének Budapesti Irodájában főmunkatárs lett, ahol textilipari segédanyagok és különleges szálanyagok magyarországi gyártási lehetőségeit vizsgálta. Ezt követően a Viscosagyár mellett működő Viscotrade Kereskedelmi Kft-ben általános vezetőként kialakította a cég számítógépes hálózatát, felügyelte a teljes tevékenységi kört felölelő szoftver kifejlesztését és működését. Munkájához kapcsolódóan elvégezte a Külkereskedelmi Főiskola nemzetközi marketing szakát. 1995-ben saját vállalkozást alapított Petrolplast Kft. néven. A cég műanyag fröccsöntött termékek gyártásával foglalkozott. 2005-től a Környezetvédelmi Minisztérium Hulladékgazdálkodási Főosztályán dolgozott, ahol közreműködött a hulladékgazdálkodást érintő jogi szabályozás szakmai előkészítésében, a hulladékgazdálkodás stratégiájának, különböző időtávú terveinek kialakításában, ellátta a veszélyes hulladékok kezelésével kapcsolatos szakterületi feladatokat. 2010-ben vonult nyugdíjban vezető főtanácsosként.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Rostás Zoltán Attila

1953-ban született Kazincbarcikán

Vegyész üzemmérnöki oklevelének száma: 167/1975

Első munkahelye a Borsodi Vegyi Kombinát, ahol az ammónia üzem technológusa lett. Kiemelkedő munkája volt az ammóniakonverterek technológiai optimalizálása. A Veszprémi Vegyipari Egyetem nehézvegyipari szakán (1980-ban) vegyészmérnök oklevelet szerzett. 1980-ban kinevezték a vezérigazgatói titkárság titkárságvezetőjének, majd 1987-ben a nemzetközi kapcsolatok önálló osztályának élére. 1989-től a Vállalkozási Igazgatóságon lett létesítményfőmérnök. 1991-ben az osztrák ACTUAL Műanyag Ablak és Gépgyártó céggel, PANORÁMA Kft. néven, vegyesvállalatot hozott létre, és a cég felügyelő bizottságának elnöke lett. 1991-ben a Budapesti Közgazdaságtudományi Egyetem külgazdasági szakán szerzett szakokleveles mérnök oklevelet. Még ebben az évben japán állami ösztöndíjat nyert „Business Management” kurzusra. 1993-ban megvált a BORSODCHEM-től és GÉNIUS Kereskedelmi és Mérnökiroda néven saját vállalkozást alapított. Ebben a svéd UPONOR cég szennyvízcső rendszerének terjesztését végezte, majd az amerikai CARBOLINE cég által kifejlesztett, korrózióálló festékrendszereket kezdte forgalmazni. 1996-ban megalapította a GÉNIUS MBT Minőségi Bevonat-technológia Kft-t, amelyben 3 - 4 órás tűzvédelmet készítettek a MOL százhalombattai telephelyén, elsőként az országban. Ezt később bővítették a svájci VANDEX cég beton-vízszigetelő és beton-felújító rendszereinek, valamint az angol ELCOMÉTER Műszergyártó cég termékeinek és az olasz LARIUS cég festékszóró berendezésinek forgalmazásával. A sok irányból összegyűjtött szakirodalmat és a saját ipari tapasztalatokat felhasználva „Ipari Korrózióvédelem Gyakorlati Kézikönyve” sorozatot szerkesztett, VII kötetbe foglalva (1260 old. 824 ábra, 210 táblázat). Számos konferencián tartott előadást, vagy bemutatót.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Rózsa Ágnes (Nádel Tamásné)

egyetemi adjunktus

1947-ben született Budapesten
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 7/1975

1965-ben érettségizett a Madách Imre Gimnáziumban, majd érettségi után a Híradásipari Kutató Intézetben /HIKI/ dolgozott laboránsként. Ezt követően a CHINOIN Gyógyszergyárban kapott munkát és esti képzésre jelentkezett a Budapesti Műszaki Egyetem Vegyésmérnöki Karára, ahol 1975-ben a Szerves és biológiai vegyipari szakon Gyógyszeripari ágazaton kapott diplomát. Az esti tagozaton végzett tanulmányai alatt a CAOLA kihelyezett kutatójaként az egyetem Alkalmazott Kémia Tanszékén tanársegédként, majd a műszaki doktori fokozat megszerzése után egyetemi adjunktusként végezte munkáját. Az oktatási tevékenység mellett végzett kutató munkája a felület-aktív anyagok, a kozmetikai iparban alkalmazható új tartósítószer, baktericidek témáit ölelte fel. Az eredményeket szabadalom formájában, vagy tudományos magyar és külföldi folyóiratokban publikálta.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Somborné Bodola Irén

1948-ban született Budakeszin

Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 131/1975

A Budapesti Műszaki Egyetem Vegyésszmérnöki karát esti tagozaton végezte el. 1967-től 1981-ig a Gyógyszerkutató Intézet Farmakológiai osztályán dolgozott. Gyulladáscsökkentő gyógyszerek állatkísérletekkel történő tesztelését végezte. 1980-ban a Budapesti Műszaki Egyetemen Mérnök-tanári diplomát is szerzett. 1981-1982 között Pásztón volt pedagógus. 1982-től 2006-ig a Pásztói Kórház laborvezetőjeként tevékenykedett. Ekkortájt Pásztón egy új kórház épült, amely laboratóriumának tervezésében, felszerelésében, automatizálásában, beüzemelésében aktívan részt vett. Vezetése alatt a laboratórium csatlakozott a Quali-Cont külső minőségbiztosítási rendszerhez, és tartósan kimagasló teljesítményt nyújtó minősítést ért el. 2006-ban a kórháztól ment nyugdíjba.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szabó Mária

*1950-ben született Kaposváron
Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 67/1975*

Egyetemi tanulmányainak befejezése után, 1975-1976-ban a kaposvári Megyei Kórház központi laboratóriumában végzett véranalitikai vizsgálatokat. 1976-1977-ben a tiszavasvári Alkaloida Vegyészeti Gyárban dolgozott, a kémiai analitika területén. Elsősorban a mák-alkaloidok vékonyréteg-kromatográfiás vizsgálatának fejlesztésében vett részt. 1994-től a bajai székhelyű Alsó-Duna-völgyi Vízügyi Igazgatóság vízminőségi szakértőjeként vett részt a hatósági munkában, elsősorban a szennyvíz-vizsgálatok értékelésében és a szennyvízbírságok kiszabásában. 1996-tól ugyanott, a Környezetvédelmi Felügyelőség laboratóriumában dolgozott labormérnökként a víz- és szennyvíz vizsgálatok területén, majd a laboratórium vezetőjeként tevékenysége kiterjedt a hulladékok vizsgálatára, a légszennyezések mérésére, zajvizsgálatokra, valamint a paksi atomerőmű kibocsátásainak és környezetének ellenőrzésére is. A laboratóriumok akkreditálási kötelezettségének bevezetése után minőségügyi vezetőként felügyelte a labor teljes tevékenységét. Aktív évei alatt folyamatosan részt vett a helyi szakközépiskola környezetvédelmi technikus-képzésében, elsősorban műszeres-analitikai gyakorlatok vezetésével, amit nyugdíjba menetele után is folytatott. Az Alsó-Duna-völgyi Környezetvédelmi Felügyelőség megszűntével, 2007-ben vonult kerkedvezményes nyugállományba.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szakács Katalin

1952-ben született Budapesten

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 84/1975

A diploma megszerzését követően a legnagyobb hazai kábelgyártó vállalat, az MKM Budapesti Kábelgyárban helyezkedett el. Kezdetben technológusként foglalkozott hírközlő és gumi-szigetelésű erősáramú kábelek, valamint szigetetlen rézvezetékek technológiájával. 1983 és 1985 között részt vett a BME Gazdaságmérnöki Karán a gazdaságmérnöki képzésben, amit 1985-ben az abszolutórium megszerzésével fejezett be. Az 1987/88. tanévben a BME Mérnöktovábbképző Intézetének szervezésében kábelmérnöki végzettséget szerzett. 1992-ben angol nyelvből nyelvvizsgát tett. 1992 és 1998 között a Budapesti Kábelgyárban műszaki osztályvezetői megbízást kapott. Az osztály fő tevékenysége a gyártmány- és gépdokumentációk elkészítése volt, valamint fontos célként a fejlesztési feladatokban való közreműködés. 1995-ben a vállalatot megvásárolta a Siemens, majd ezt követően, 1999-ben, a Pirelli cég lett az új tulajdonos. A budapesti gyárakat bezárták és egy kis létszámú vállalati központ maradt, ahol a kábeldizájn és a fejlesztés vezetője lett a magyarországi régióban. A milánói központ által fejlesztett kábeltervezői rendszer (Common Analisi) bevezetése elsőként Magyarországon indult meg a cégcsoporton belül, aminek projektmenedzsere lett. 2005-től egy banki befektetőcsoport vásárolta meg a Pirelli kábel üzletágát és Prysmian Magyar Kábel Művek Kft. néven folytatódott tovább a tevékenység. A cégcsoporton belül a Duna-menti régió kábeldizájn tevékenységének felelőse lett 2014-es nyugdíjazásáig. Ezt követően még 2017-ig tanácsadóként dolgozott. 2017-ben megbízást kapott a Common Analisi bevezetésére az USA-ban, a Draka Elevator gyárban (Észak Karolinában, Rocky Mountban). 2018-ban fejeződött be a projekt és utána még 2019 végéig az új kollégák betanítására kapott megbízást a budapesti központban. 2020 óta nyugdíjas.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Száva Magdolna (Dr. Zsombók Györgyné)

*1951-ben született Budapesten
Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 69/1975*

Az vegyésszmérnöki diploma megszerzése után első munkahelye a Taurus Gumiipari Vállalat Minőségellenőrző Laboratóriumában volt. Munkakörébe tartozott a gyártásba kerülő alapanyagok analitikai vizsgálatának ellenőrzése és új módszerek bevezetése. Időközben bekapcsolódott a Minőségbiztosítási Főosztály munkájába is. 1983-ban diplomát szerzett a BME Vegyésszmérnöki Kar Környezetvédelmi szakmérnöki szakán is. 1992-től az Ökoszolgálat Alapítvány tanácsadó munkatársa lett, melynek során a lakosság környezetvédelemmel kapcsolatos kérdéseire válaszolt, ill. segítséget nyújtott jogi és érdekvédelmi problémák megoldásában. 1996-ban a Lohmann Animal Health német cég magyarországi leányvállalatához csatlakozott. A cég profilja takarmánykiegészítők és vakcinák forgalmazása volt. Munkakörébe tartozott a napi kapcsolattartás a vevőkkel és a gyártókkal, kémiai és jogi vonatkozások figyelemmel kísérése és alkalmazása. 2013-ban vonult nyugdíjba.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Székely Anna

1951-ben született Budapesten

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 126/1975

A diploma megszerzése után, 1975 és 1981 között a Medicor Művek Vérdiagnosztikai Laboratóriumában fejlesztőmérnökként dolgozott. Feladata a vérdiagnosztikai készülékekhez teszt-reagensek fejlesztése volt. 1981-1982 között a Chinoin Nagytétényi Gyáregységében a Növényvédőszer Fejlesztő Laboratóriumban műszeres analitikus beosztásban növényvédőszeres műszeres analitikai, elsősorban nagynyomású folyadék-kromatográfiás vizsgálatát végezte. 1982-től 1989-ig az ELTE Kolloidkémiai Tanszékén szerződéses tudományos munkatársként dolgozott. Számos szabadalom fejlesztésében, gyakorlati oktatási munkában vett részt. Kutatási területe volt a folyadékhidak stabilitásának vizsgálata különböző felületi feszültségi körülmények között. Az 1989-1992 közötti időszakban az Innoline Fejlesztési és Kereskedelmi Kft-nél, mely kutatás-fejlesztéssel és kereskedelemmel foglalkozott, cégvezető volt. 1993-2011 között - nyugdíjba vonulásáig - a Környezetvédelmi Szolgáltatók és Gyártók Szövetsége szakmai érdekképviselőének ügyvezető igazgatója volt. A szakmai szervezet képviselőjében részt vett az Európai Unió csatlakozási folyamat környezetvédelmi tárgyú jogharmonizációs munkájában, partnerségben a Környezetvédelmi Minisztériummal. A jogszabályok előkészítése, egyeztetése során a gyakorlatban dolgozó szakemberek véleménye is beépült a jogszabályokba. Hogy kellő szakmai megalapozottsággal rendelkezzen, 2003-ban az ELTE Jogi Továbbképző Intézetében környezetvédelmi jogi szakdiplomát szerzett. Számos előadás, szakcikk, kiadvány született ebből a munkából. Szakmai konferenciák, nemzetközi kiállítások szervezésében is tevékenyen részt vett.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Székely Gabriella (Sombor Andrásné)

*1950-ben született Budapesten
Vegyésszmérnöki oklevelének száma:150/1975*

A Budapesti Műszaki Egyetem Vegyésszmérnöki karát a Petrik Lajos Vegyipari Technikum után, esti tagozaton végezte el. 1969-től 1999-ig, 30 éven át dolgozott a Villamosenergiaipari Kutató Intézetben (VEIKI), ill. annak Vegyészeti Főosztályából alakult VEIKI-AKVA Kft-ben. Első feladatai közé tartozott az Atomerőművi Főosztályon az akkor épülő Műegyetemi Tanreaktor radioaktív háttérsugárzási értékeinek a meghatározása. A későbbiekben az erőművi víz- és gőzrendszerek vízkémiai problémáival, ill. az ezekhez kapcsolódó szakértői, fejlesztési és technológiai tervezési feladatokkal foglalkozott. Fő területe az ioncserés vízkezelő berendezések felülvizsgálata, az ehhez szükséges laboratóriumi kísérletek végzése, valamint gépészeti tervekhez kémiai-technológiai tervek készítése volt. Munkája során az ország szinte valamennyi erőművében megfordult szakértőként. Így pl. részt vett a Paksi Atomerőmű II. és IV. sz. blokkja vízüzemi rendszereinek beüzemelési munkáiban is. Közreműködött számos szolgálati szabadalom kidolgozásában. 1999-től a Budapesti Erőmű Rt-ben, az akkor alakult Központi Vegyészeten dolgozott. Feladata az üzemvitellel és üzemellenőrzéssel kapcsolatos vegyészeti szakértői munkák végzése, továbbá az erőművek vízgazdálkodása, pénzügyi és technológiai tervek készítése, a szolgáltatókkal és hatóságokkal történő kapcsolattartás, a velük kötött szerződések létrehozása és karbantartása volt. 2010-ben az Erőműtől ment nyugdíjba.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szende Judit

1951- ben született Budapesten

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 70/1975

Pályafutását meghatározta, hogy utolsó évesen - egészségügyi okok miatt - az egyetemet csak a következő évfolyammal fejezte be és az a tény, hogy eltiltották a potenciálisan nephrotoxikus vegyszerekkel való munkától. Így a halasztott ötödévben, majd 1975 szeptemberétől a Chinoin Gyógyszervegyészeti Termékek Gyárában irodai munka várt rá: döntés-előkészítő tanulmányok készítésében vett részt, kutatószervezési, törzskönyvezési feladatokat látott el, elsősorban az állatgyógyászati termékek és a növényvédőszer területén. Foglalkozott a ciklodextrinnek kapcsolatos kutatási fejlesztési eredmények értékesítésével is. Időközben elvégezte a BME Vegyipari Gazdasági Mérnöki Szakának kereskedelmi ágazatát és ezen érdeklődésének megfelelően keresett új kihívásokat. 1988 februárjától az MTA Izotópkutató Intézetének Kereskedelmi Leányvállalatánál dolgozott kezdetben osztályvezetőként, majd igazgatóhelyettesként. Feladatai közül a cég önálló külkereskedelmi szervezetének kialakítása (a feladatok átvétele az állami külkereskedelmi cégtől), a számítógépes rendszer létrehozása és az addigi dominánsan KGST piacok helyett a nyugati piaci kapcsolatok felépítése emelendő ki. Az MTA Izotópkutató Intézetéből kivált Izotóp Intézet Kft. saját kereskedelmi szervezetet kívánt létrehozni és ennek vezetésére kérte fel, ahol kereskedelmi igazgatóként dolgozott 1995-től 25 éven át. A cég elsősorban gyógyászati, diagnosztikai és kutatási célú, továbbá ipari radioaktív termékek kutatásával, fejlesztésével és előállításával foglalkozott. Vevői az Antarktisz kivételével minden földrészre kiterjedtek, az eladások közel 80 országba folytak. A megfelelő kapcsolatok kialakítása, alkalmazkodás a változó körülményekhez, a gyorsan bomló izotópok időben történő eljuttatása a vevőkhöz állandó, aktív jelenlétet kívánt.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Tabajdi Gábor

1951-ben született Budapesten

Vegyész üzemmérnöki oklevelének száma: 126/1975

Az egyetem elvégzése után az Édesipari Kutató Laboratóriumban dolgozott gyártmányfejlesztői munkakörben, ahol új termékek kidolgozása volt a feladata. 1981-től az Agro Industria Kft. élelmiszeripari szabadalmakat hasznosító vállalatnál volt laboratóriumvezető. 1986-ban a Szilasmenti MGTSZ Aroma Főágazatához került laboratóriumvezető beosztásba, ahol feladatai közé tartozott élelmiszer-aromák fejlesztése, gyártása a hazai élelmiszeripar számára, valamint exportra. 1993-ban négy kollégájával megalapította az Aromabázis Kft-t, ahol tulajdonos és műszaki vezető, majd ügyvezető igazgató volt. Egy zöldmezős beruházással saját aromaüzemet építettek fel, amely az első magyar tulajdonú aromagyártó kisvállalkozás volt. Elsősorban a hazai és a külföldi élelmiszeripar számára gyártottak, de a hazai állati takarmányozás számára is készítettek aromatermékeket. Teljeskörű minőségbiztosítási rendszert építettek ki. Számos magyar közkedvelt élelmiszer ízesítéséhez is ez a cég gyártotta az aromákat. A Kertészeti Egyetem és a Szegedi Tudományegyetem hallgatói diplomamunkáinak konzulense volt. Éveken át középiskolai diákok és egyetemi hallgatók üzemi gyakorlati képzését vezette. A KÉKI és a NEVIKI munkatársaival több közös kutatási munkában vett részt. Szoros együttműködésben dolgozott holland és német aromagyártó cégekkel. Tagja volt a MÉTE Édesipari Szakosztályának és az Édességgyártók Országos Szövetségének, valamint részt vett az Élelmiszerkönyv Bizottságban.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Tabajdiné Dr. Pintér Veronika

címzetes egyetemi docens

*1952-ben született Püspökszilágyon
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 121/1975*

Az egyetem elvégzése után az Országos Élelmiszervizsgáló Intézet (és jogelőd intézményei) Mikrobiológiai osztályán dolgozott mikrobiológusként. 1976-ban mérnök-tanári oklevelet szerzett a Budapesti Műszaki Egyetemen. 1979-ben mikrobiológus szakmérnöki oklevelet, majd 1980-ban doktori címet kapott a Kertészeti Egyetemen. Az élelmiszer-ellenőrző hálózatban fő feladatai között szerepelt a mikrobiológiai ellenőrzési és vizsgálati módszerek kidolgozása, az élelmiszer-mikrobiológiai gyors diagnosztikai módszerek összehasonlító vizsgálatainak végzése, az ellenőrző hálózat mikrobiológiai tevékenységének koordinálása laboratórium ellenőrző körvizsgálatok és módszertani útmutatók segítségével, valamint a hazai kutatás-fejlesztési programokban való részvétel. Munkája során a vegyésmérnöki és mikrobiológusi tevékenység egysége valósult meg. 2001-től az első magyar magán élelmiszer-mikrobiológiai laboratórium (FoodMicro Kft.) laboratóriumvezetője, cégvezetője, majd a Wessling Hungary Kft. üzletágvezetője. Itt megvalósult a műszeres gyors vizsgálatok gyakorlatban való alkalmazása. A mikrobiológiai munka mellett új mikrobiológiai laboratórium tervezését és kivitelezésének irányítását is végezte. Eredményeiről 55 publikációban és 1153 előadásban számolt be. Tudományos közéleti tevékenységei: MÉTE Mikrobiológiai Biotechnológiai és Higiéniai Szakosztály titkára, MÉTE vezetőségi tagja, a Hungalimentaria konferenciák szervezője. Oktatott és előadásokat tartott a Kertészeti/Corvinus Egyetemen, a Gödöllői Agrártudományi Egyetemen és a Szegedi Tudományegyetemen. Diplomamunkák konzulense volt ezeken az egyetemeken, továbbá PhD dolgozatok szakmai irányítását is végezte. 2006-ban címzetes egyetemei docensi címet kapott a Corvinus Egyetemen.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Tálas Zsuzsanna

*1950-ben született Budapesten
Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 87/1975*

A diploma megszerzését követően a Gyógyszerkutató Intézet Analitikai Főosztályán, a gázkromatográfiás laboratóriumban dolgozott 1978-ig. Az új gyógyszerek szintézise során azok köztes- és végtermékeit analizálta. 1978-tól 1988-ig a Fővárosi KÖJÁL Víz- és levegőtisztaság-védelmi főosztályán a gázkromatográfiás laboratóriumot vezette. A fővárosi levegő minőségét, gyárak, üzemek szennyezőanyag-kibocsátását, fürdők, barlangi vizek minőségét ellenőrizte. 1988-tól nyugdíjba vonulásáig a Környezetvédelmi és Vízgazdálkodási Minisztériumban (,illetve annak jogutódjaiban) dolgozott. Másfél évig a Kutatási és műszaki fejlesztési főosztályon a környezet védelmét szolgáló kutatások, műszaki fejlesztések figyelemmel kísérésével, azok alkalmazási lehetőségeivel foglalkozott. A minisztérium átszervezése után egy évig a Központi Környezetvédelmi Alap Főosztályon, azt követően – nyugdíjazásáig - a Környezeti Elemek Védelme Főosztályon, majd az abból kiváló, önálló Vízvédelmi Főosztályon, osztályvezetői beosztásban dolgozott 2009-ig, nyugdíjba vonulásáig. Fő feladata volt a Balaton és nagy tavaink védelme, amelynek során részt vett a Balaton-törvény kidolgozásában, a nagy tavak monitorozó rendszerének fejlesztésében, ellenőrzésében, a Kék Hullám Zászló Rendszer (a tavi strandok minősítési rendszere) kidolgozásában és felügyeletében.

Munkája elismeréseként 1988-ban Egészségügyi Miniszteri Dicséretben, 2003-ban Államtitkári Dicsérő Oklevélben, majd 2005-ben Miniszteri Dicsérő Oklevélben részesült.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Váradi Gyula

1951-ben született Keszthelyen

Vegyészmérnöki oklevelének száma: 128/1975

A diplomaszerzés után, 1975-től 1978-ig laboratóriumvezető volt a Bábolnai Mezőgazdasági Kombinát takarmányvizsgáló laboratóriumában. 1978 és 1984 között a központi analitikai laboratórium vezetője az Országos Szőlészeti és Borászati Kutató Intézetben Budapesten, majd - az intézet központjának áttelepítését követően - Kecskeméten. Aktívan részt vett a NIR reflexiós méréstechnika növényanalitikai bevezetésében. 1982-ben műszeres analitika szakmérnöki diplomát szerzett a BME Vegyészmérnöki Karán. 1984-től tudományos munkatársként folytatta munkáját a Szőlészeti és Borászati Kutató Intézetben, ahol 1999 és 2005 között a Szőlőélettani Osztály vezetőjeként dolgozott. Fő kutatási területe a szőlő fotoszintézise és vízháztartásának vizsgálata, melynek keretében 1997-2003 között német-magyar, majd 2013-2014 között portugál-magyar bilaterális kutatási projekteket vezetett. 1989-től a szőlő vasklorózisa és a növények vasfelvétele területén dolgozott az ELTE Növényélettani Tanszékkal együttműködésben. 1991-től a herbicid-rezisztens gyom biotípusok fotoszintézisének kutatásába kapcsolódott be a JATE Növényélettani Tanszékén. Doktori munkáját ezen a területen végezte levelező hallgatóként az 1992-2004 közötti időszakban, s a Szegedi Tudományegyetem Biológia Doktori Iskola keretében 2005-ben szerezte doktori fokozatát. Nyugdíjasként aktívan közreműködött az Egerben, továbbá a Hajós-Bajai Borvidéken, valamint az Etyek-Budai Borvidéken zajló szőlészeti kutatásokban. Jelenleg Kecskemét körzetében és a békési régióban - több éve - ipari paradicsom fajtakísérletekben dolgozik a Neumann János Egyetemen együttműködve, továbbá aktívan közreműködik a MATE Szőlészeti Tanszék szőlőélettani kutatásaiban. Több mint 40 szakmai publikációja jelent meg külföldi és hazai szaklapokban.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Zsombók György

*1951-ben született Budapesten
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 53/1975*

1969-ben a Hajózási Szakközépiskolában motorszerelői képesítést szerzett, majd 1970-ben megkezdte vegyésmérnöki tanulmányait. 1975-ben, a vegyésmérnök diploma megszerzését követően a BME Szervetlen Kémiai Tanszékén kutatóként tevékenykedett. Noha soha nem volt oktatói státuszban, az oktatásban részt vett - a környezetvédelem szervetlen és fizikai-kémiai vonatkozásait, a veszélyes hulladékok keletkezését-kezelését oktatta az alaptantárgyak mellett. Doktori disszertációjának címe: „Kis molekulák elektromos térben mutatott polarizáció-fajtáinak pontosabb szeparációja, permanens dipólusmomentumuk megbízható meghatározása, részlegesen gátolt belső rotációjából adódó dipólusmomentumuk hőfokfüggéséből a rotációs gátak értékét pontosítja”. 1984-ben villamosmérnöki diplomát szerzett, szakdolgozatának témája a saját fejlesztésű, ppb. pontosságú oszcillátor-sűrűségmérő szenzor volt. 1995-től magánvállalkozóként is aktív. Főbb munkái közé tartozott a General Electric-nél kompakt fényforrások fényporainak fejlesztése, regenerálása. Mechanikai-vegyi-elektromos komplex ismereteit az autóiparban jól kamatoztathatta. A Continental budapesti gyárában 11 évig tanácsadó-felügyelői feladatokat látott el. Öt évig a WET/Gen-Therm autóipari korróziós problémák elhárításával bízta meg. 2002 és 2022 között a Furukawa Electric Technológiai Intézet Kft. (FETI) adott lézerfejlesztési, mesterséges izom-tervezési, szupravezető rétegek optimalizálási, akkumulátor-fejlesztési feladatokat. 2011-ben vállalkozói tevékenységét ügyvezető igazgatóként a O11-Alkemel Kft-ben is végezte. Kiemelt munkái közé tartozott: szennyvízkezelés (Gyula), ivó-, ill. uszodavíz klórozás-pH beállítása (Szeged, Debrecen); az M3 autópálya kis parkolóinak vízellátása; vagy elektronikus alkatrészek korrózióinak kiküszöbölése (Bosch). 2014-ben vonult nyugdíjba, de vállalkozóként továbbra is aktív maradt. Nagy léptékű kémiai technológiák (Alumínium/timföldgyártás, klór-alkáli-elektrolízis, kenőanyagok) BAT-eljárásainak EU-értékelését végezte 2023-ig. Munkáiból 80 cikk, 5 szabadalom született.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

BME

értékmegőrző tevékenységek

Varga József Alapítvány

Az Alapítvány tartós közérdekű célja, hogy a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Vegyészmérnöki és Biomérnöki Karán folyó mérnökképzéshez, továbbképzéshez és kutatásokhoz, a karon folyó oktatás és kutatás magas színvonalú végzéséhez, a hallgatók, oktatók és kutatók számára pályázat útján támogatásokat nyújtson.

Az Alapítvány tartós közérdekű célját az azzal összhangban lévő, alábbi tevékenységek végzésével és támogatásával valósítja meg:

I. Nevelés és oktatás, képességfejlesztés, ismeretterjesztés

Az oktatási intézményben folytatott tanulmányok keretében:

- nappali tagozatos hallgatók számára ösztöndíjak biztosítása,
- nappali tagozatos hallgatók számára idegennyelv-oktatás szervezése nyelvvizsga megszerzése céljából,
- az oktatás eszközhátterének fejlesztése,
- a hallgatók művelődésével kapcsolatos feladatok finanszírozása.

II. Tudományos tevékenység, kutatás

Tudományos kutatások, kutatásra felkészítés:

- nappali doktoráns / szakmérnök képzésben résztvevők számára ösztöndíjjuttatás,
- speciális posztgraduális képzéshez ösztöndíj biztosítása,
- a kutatások eszközhátterének bővítése, támogatása,
- kari szakmai díjak kiírása, anyagi támogatás,
- Tudományos Diákköri pályadíjak kiírása, anyagi támogatás.

III. Külföldi tanulmányutak keretében

- hallgatók és fiatal diplomások számára külföldi szakmai utak költségeinek biztosítása,
- külföldön megtartott képzésben való részvétel, termelési gyakorlatok csere rendszerben történő megszervezése, az ehhez szükséges költségek biztosítása.

IV. Kollégiumi férőhelyek bővítése a posztgraduális képzésben résztvevők számára

Amennyiben céljainkkal egyetért, szívesen fogadjuk nagylelkű támogatását! Az Alapítvány nyitott, amelyhez csatlakozhat bármely belföldi vagy külföldi, természetes vagy jogi személy, továbbá jogi személyiséggel nem rendelkező társaság, ha az Alapítvány céljával egyetért és azt támogatni kívánja.

Tájékoztatjuk, hogy Alapítványunk közhasznú szervezet, így adományozóinkat a mindenkori törvényes adókedvezmény illeti meg, melyre vonatkozó igazolást az Alapítvány jogosult kiállítani. Amennyiben Önnek módja van az Alapítványt segíteni, pénzübeli támogatását kérjük az ERSTE Bank Hungary Zrt-nél vezetett bankszámlára átutalni.

Bankszámla számunk: 11670009-09027300-70000008

Alapítványunk elérhetősége:

1111 Budapest, Műegyetem rakpart 3., K. épület 1. emelet 22.

Telefon: +36 1 463 3675

Email: vargaj.alapitvany@vbk.bme.hu

PRO PROGRESSIO ALAPÍTVÁNY

A Műegyetem Baráti Köre 1996-ban azzal a céllal hozta létre a Pro Progressio Alapítványt, hogy a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetemen és a vele együttműködő intézményekben az oktatáshoz és a magas szintű oktatás nélkülözhetetlen környezetét képző kutatáshoz szükséges feltételeket jobbjítsa annak érdekében, hogy a szellemi tőke a tudomány nemzetközi fejlődésének irányai mentén folyamatosan gyarapodjon, a nemzeti és egyetemes értékteremtés szerves része legyen. Az alapítvány minősítése: közhasznú alapítvány.

Mindezek megvalósításához az alapítvány feladatának tekinti:

- az oktatáshoz és a kutatás-fejlesztéshez szükséges tárgyi és személyi feltételek szinten tartását és fejlesztését,
- a tudományos továbbképzés feltételeinek támogatását ösztöndíjakkal,
- a tudomány eredményeihez és az ország mindenkori szükségleteihez folyamatosan igazodó iskola-, és tanfolyamrendszerű oktatást szolgáló szervezet kialakulásának támogatását,
- a szociálisan hátrányos helyzetű, de tehetséges hallgatók támogatását,
- a hallgatók, oktatók sportolási, kulturális lehetőségeinek bővítését, az egyetemhez tartozás tudatát erősítő szervezetekkel kapcsolattartást, színvonalas egészségügyi és szociális ellátást,
- az oktató és kutató munka természetes hátterét nyújtó egyetemi kapcsolatszervezés támogatását.

Az alapítvány nyílt, hozzá bármely bel- vagy külföldi természetes és jogi személy pénzbeli vagy természetbeni adománnyal, vagyoni értékű jog átengedésével, ingó vagy ingatlan vagy vonrendeléssel csatlakozhat, ha írásban deklarálja egyetértését az alapítványi célokkal.

Az alapítvány céljainak a megvalósítását a kuratórium pályázatok kiírásával, ösztöndíjak, díjak alapításával is elősegítheti.

Várjuk a szervezeteinkhez csatlakozni kívánókat és támogatókat a Pro Progressio Alapítvány titkárságán:

1111 Budapest, Egry József u. 18. V1. épület C szárny Galéria 3. szoba

Tel.: 463-1595

E-mail: ppai@proprogressio.hu

Honlap: www.proprogressio.hu

A Pro Progressio Alapítvány számlaszáma:

10700024-04310002-51100005

Az alapítvány közhasznúsági beszámolóit a **www.proprogressio.hu** címen olvashatók.

Műegyetem - A történeti campus

A XIX. sz. végére a Királyi József Műegyetem kinőtte a pesti belvárosban alig másfél évtizede elfoglalt épületeit, s ezért számára Dél-Budán, egy Duna-parti területen új helyet jelöltek ki. A lágymányosi telken az új egyetemváros a XX. század első évtizedében alig nyolc év alatt készült el.

Az épületeket az Egyetem három neves építész professzora: Czigler Győző, Hauszmann Alajos és Pecz Samu tervezte. Az akkor emelt Campus nem csak átgondolt koncepciója és építészeti igényessége miatt méltó figyelmünkre. Az elmúlt évszázad történelmi viharai, valamint a műszaki tudományok fejlődése és az oktatási módszerek átalakulása miatt az épületek számos viszontagságon és változáson estek át. Történetük még azok számára is szép számmal tartogat érdekességeket és meglepetéseket, akik éveket, évtizedeket töltöttek a Műegyetemen.

Az album igyekszik jelentőségéhez méltó módon bemutatni a több mint száz éves épület-együttest. Egyaránt kíván szólni a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem volt, jelenlegi és leendő polgárainak, valamint az építészet és a felsőoktatás iránt érdeklődő nagyközönségnek is.

- Szerkesztők: Armuth Miklós, Lőrinczi Zsuzsa
- Szerzők: Gy. Balogh Ágnes, Frey György Péter, Kalmár Miklós, Kiss Zsuzsanna Emília, Zsembery Ákos
- Kiadó: 6 Bt Kiadó, 2013 • Oldalszám: 279 oldal • Méret: 34 x 24 cm
- ISBN: 978-963-313-090-2

Az album megrendelhető a campusalbum@omikk.bme.hu címen.

Helyszíni értékesítés: BME OMIKK, 1111 Budapest, Műegyetem rakpart 3. földszint 53.

Tel.: +36 1 463-2446 • H-P: 10:00-17:00

A mi múltunk!

Hozza el és mutassa meg emlékeit!

A Műegyetem Topotéka a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem által a Kreatív Európa Program keretén belül létrehozott online helytörténeti gyűjtemény. Olyan képeket, nyomtatványokat, iratokat, filmeket és hanganyagokat tárol, amelyek felidéznek az intézmény múltját az egykori és jelenlegi egyetemi polgárok számára, valamint megőrzik és továbbadják azt a következő generációknak is.

Az EU-s projekthez a BME az egyetemek közül elsőként csatlakozott Magyarországon, vállalva, hogy ilyen módon is közösséget épít, valamint kulturális örökségét közkinccsé teszi.

Különösen fontosnak gondoljuk, hogy az egykori és jelenlegi hallgatóinknál, oktatóinknál, munkatársainknál, kollégiumokban, önképző körökben, tanszékeken stb. vagy a kerület lakóinál fellelhető emlékeket a hozzá tartozó információkkal együtt megőrizzük, összegyűjtjük, rendszerezzük és közlétegyük.

A Topotéka rendszerén keresztül minden érdeklődő számára térítésmentesen, szakszerűen rendezve hozzáférhetővé tesszük a BME különböző intézményeiben, közösségeinél és magánkézben őrzött dokumentumokat.

Amennyiben szívesen megosztaná a Műegyetemre vonatkozó iratait, leveleit, hang-, kép-, és filmfelvételeit, kérem, keresse fel munkatársainkat. A dokumentumokat digitalizáljuk, az eredeti a tulajdonjoggal együtt a felajánlónál marad, a digitális másolatok kerülnek ki a Topotéka oldalára. Amennyiben a tulajdonos úgy gondolja, az eredeti példányokat is az egyetemnek ajándékozhatja, amelyek a BME Levéltárba kerülnek.

Kapcsolat:

topoteka@omikk.bme.hu

www.muegyetem.topoteka.hu

+361-463-1703

Mérnöklányok a családban – felhívás a Műegyetemen végzett női mérnökök számára

Mérnök a nagymama, mérnök az anyuka, de vajon beszélgetnek-e a lányaikkal, lányunokáikkal – akár egész kiskoruktól kezdve – a munkájukról, a pályaválasztásukat befolyásoló szempontokról: miért lettek mérnökök, hogyan érezték magukat az egyetemen, mit éltek/élnek meg tanulmányaik idején és szakmájukban kihívásként?

Az anyák és nagymamák arról is hiteles képet tudnak adni, számukra hogyan volt összeegyeztethető a munka és a magánélet egyensúlya, hogyan tudtak érvényesülni a ma is élő sztereotípiák ellenére.

A műszaki pályáról az első információkat és benyomásokat ugyanis otthon szerzik meg a gyermekek, amit a felsőoktatási intézmények különböző programjai (BME Gyerekegyetem, Lányok Napja, nyílt napok, tudományos nyári táborok stb.) később kézzelfogható közelségbe hoznak. A pályaválasztás motivációira, de akár generációkra kiterjedő műegyetemi kapcsolódásra is fény derülhet azoknak az egykori mérnöklányoknak a segítségével, akik vállalják, hogy középiskolás lányaikkal, unokáikkal leülnek és beszélgetnek mindezekről.

A szövegesen vagy videóformátumban rögzített, összefoglalt anyagokat a BME a mernoklanyok@m365.bme.hu címre várja.

A rendhagyó kezdeményezéssel sokszínű pályaorientációs tevékenységét is bővíti a Műegyetem, ahol jelenleg a hallgatók 30%-a nő, arányuk karonként változó. Még a leginkább „fiús” Villamosmérnöki és Informatikai Karon is sikerült – erőteljes szemléletformálással – növelni arányukat, ahol a 2010-es évtized eleji 4%-ról indulva ez a szám tavaly már közel 14% volt a golyák között. Az UNESCO adatai szerint a műszaki és természettudományos terület képzéseiben résztvevő nők aránya 35% világszerte. A KSH adatai szerint pedig a magyar felsőoktatásban a műszaki képzési területen 27% a női hallgatók aránya.

Mit tud az Alma Mater női hallgatóiról?

A hazai műszaki felsőoktatásban a nők múltja 100 évre nyúlik vissza: 1918 decemberében született meg a rendelet arról, hogy a Műegyetem is megnyílik számukra. Ezzel akkor csupán tízen éltek, köztük az első női hallgató 1920-ban szerzett oklevelet. Ennek 100. évfordulójára emlékezve az intézmény 2020 márciusában a Központi épület egyik termét nevezte el Pécsi Eszter statikus mérnökről, az első diplomás mérnöknőről.

Ebből az alkalomból készült összeállítás az egyetem karain elsőként végzett nőkről:

- Első mérnök (1920): Pécsi Eszter
- Első építészmérnök (1924): Várnay Sternberg Marianne
- Első gépészmérnök (1925): Mahrer Vilma
- Első vegyészmérnök (1939): Pogány Judit
- Első villamosmérnök (1951): Arday Katalin
- Első közlekedésmérnök (1956): Ábrahám Márta

Közülük csupán az 1945 előtt végzettekről rendelkezik fotóval az intézmény, így ezúton kérjük egykori hallgatóink segítségét, hogy megtaláljuk az első villamos- és közlekedésmérnök hölgyeket annak reményében, hogy a BME archív fotógyűjteménye bővíülhet velük.

Emellett az elektronikus tanulmányi rendszer előtti időszak vaskos anyakönyvei őrzik az összes női hallgató felvett tárgyait és azok eredményeit, de arról, hogyan teltek a lányok mindenapjai a Műegyetem falai között például akkor, amikor még női mosdók sem voltak külön kijelölve, keveset tudunk. A lányoknak, unokáknak a mindennapokról is meséljenek! Ugyanígy hiányoznak az egyetem fotóarchívumából a sok-sok lány arcát is tartalmazó tablóképek, amelyek az 1950-es évek legvégétől készültek rendszeresen, ám az azóta eltelt időszak összes kar összes évfolyamából mindössze alig 90 darab tablókép lelhető fel a BME Levéltárban. Kérjük az évfolyam- és tankörtalálkozók szervezőit, kérdezzenek rá egykori évfolyamtársaiktól, ki őriz még ilyen fényképeket. A BME Levéltár digitalizálva is várja ezeket, vagy igény szerint digitalizálásra átveszi és az eredetit visszajuttatja tulajdonosának. További információ és kapcsolatfelvétel szintén a mernoklanyok@m365.bme.hu címen lehetséges.

Tisztelt Kitüntetett!

Tisztelettel köszöntjük Önt jubileumi diplomája átvétele alkalmából. Az ünnepélyes átadáson minden kitüntetetről fénykép készül, amint átveszi diplomáját. A felvételek az átadást követő második héttől megtekinthetők a **www.foto.bme.hu** internetcímen.